

SLOVENSKI NAROD.

izhaja vsak dan zvečer, izmiki nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati na avstro-ogrsko deželo za vse leto 25 K, na pol leta 12 K, na četrt leta 6 K 50 h, na en mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, na pol leta 12 K, na četrt leta 6 K, na en mesec 2 K. Kdor hodi sam po sebi, plača za vse leto 22 K, na pol leta 11 K, na četrt leta 5 K 50 h, na en mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele tolike več, kolikor znaša poština. — Na naročbe brez istodobne vpošiljave naročnine se ne obračuna. — Za oznanila se plačuje od petorastopne petit-vrste po 12 h, če se se oznanila tiska enkrat, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Knaševih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v I. nadstropju, upravnništvo pa v pritličju. — Upravnništvo naj se blagovoljivo pošilja naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Malo odgovora.

(iz učiteljskih krogov.)

Velezanimivi so vselej časniški glasovi, ki se pojavijo po raznih časopisih avstrijskega juga, kadar zboruje naša „Zaveza jugoslovanskih učiteljskih društev.“

Letos smo poleteli na skrajni jug, v mesto, kjer se bojuje Slovan z Lahom, da delata prostor in dobiček Nemcu po znani prislovi: Kjer se pripravata dva, tretji dobiček ima. — XVII. glavno zborovanje naše „Zaveze“ je bilo takorekoč posvečeno edino le tužni Istri in njenim abnormnim razmeram.

Človek zdravih možgan bi sicer mislil, da pohite na tako zborovanje razen učiteljstva tudi prijatelji Slovanov, voditelji raznih slovenskih strank, da se strnijo pri takih prilikah vsi slovenski — vsaj južno-avstrijski — časniki v skupno falango, da poneso med širni svet — če drugega ne, vsaj točna in zanesljiva poročila o tako pomenljivem shodu. Toda ti časniki, — izvzetje edini „Slovenski Narod“ — ki so vedno polni slovenskega duha, ki se takorekoč tope same dobrotljivosti do slovanstva, ravno ti časniki zapuste ali čisto na cedilu slovensko-hrvaško učiteljstvo pri takih prilikah, ali pa donesajo taka poročila, da se iz njih takoj spozna — pravi namen — takih poročil.

Seveda, ta gospoda si misli: Ti slovenska učiteljska para — vi pijonirji narodne prosvete — le borite se; mi se bomo borili takrat — ko bomo imeli od tega boja — tudi osebni hasek.

Naravnost obžudovanja vreden je heroizem slovenskega in istrsko-hrvaškega učiteljstva, da si upa poleteti in prirediti svoj slovenski shod na kraju, kjer je združen tak polet ne le z velikanskimi gmotnimi žrtvami, temveč tudi z velikimi moralnimi.

Znano je dejstvo, da so oni učitelji, ki si upajo prijaviti kako poročilo pri takih prilikah — pri takih shodih — zapisani pri naših višjih šolskih oblastvih kakor nemirni duhovi, kakor hujška čiči, katerim je treba lomiti peruti s tem, da se jim odjeda zasluženi kruh pri kompetenci za to ali ono boljše službo. Naš vladni sistem ljubi le krotke, duševno omejene in za javnost se pač nič zanimajoče učitelje.

Da je bil letošnji občni zbor „Zaveze“ prirejen na jako vročih tleh, priča dovolj jasno kratko poročilo v puljskem „Popolo Istriano“ — kjer se izraža zamujena in prikrita želja — z dne 19. avgusta t. l. št. 349 kjer se med „cronaca locale“ pravi, da so bili dobili v torek 15. avgusta ob 10. uri zvečer oni slovenski učitelji, ki so zborovali v Pulju, „po grbi“, ker so hoteli demonstrirati proti zadrskim italijanšem, akoravno stoji pribito dejstvo, da se je večina slovenskega in istrsko-hrvaškega učiteljstva vrnila že v torek ob četrti na sedem zvečer domov, a ostali so pa uživali krasoto brionskih otokov. —

Drugo zanimivost, ki jo je porodilo ravno letošnje zborovanje „Zaveze“ v Pulju je pač to, da je slovenska, oziroma južnoavstrijska hrvaška javnost osvedočena, da se je vgnezdil i v naši kršni Istri klerikalizem, ki deluje sedaj še vedno v okrilju narodnostnega boja, ki pa takoj pokaže svoje roge, kakor hitro dobi odkritega in nevarnega sovražnika. Evo dejstev! — „Slovenski Narod“ se je sicer žulil v svojem izvirnem poročilu o našem zborovanju, zakaj nas ni pozdravil nobeden istrski hrvaški prvak. Nas, da smo odkritosrčni, ni to „preziranje“ prav nič dirnilo. Kajti, kako moremo zahtevati od gospoda dr. M. Leginje, kakor II. podpredsednika drugega katoliškega shoda, da bi nas oficijalno pozdravljali. Gospod doktor ima pač čas hoditi (jer v svagdanji dan moram raditi za svagdanji

kruh, buduč neimam ni malene mje-sečne kvitance — — —) v Ljubljano na občne zборе bankerotne klerikalne „Gospodarske Zveze“, in na katoliške shode, a „Zaveze jugoslovanskega učiteljstva“ ni mogel v svojem kraju pozdraviti v teku treh dni, akoravno sta bila dva praznika izmed teh treh dni. — O „sokolu“ Spu-šiću omenjamo le, da kakor član „lepega kluba“ ni mogel in menda tudi ni smel pozdravljati napredne „Zaveze“. Da, da, gospod profesor, v divni Opatiji je bilo drugače!

Lahko pa rečemo: Sad, kakršnega je obrodilo naše zborovanje leta 1899. v Gorici, takega obrodi i naš letošnji zbor v Pulju: „I v Istri se dani!“ —

Velezanimivi so i časniški glasovi o našem zborovanju. — Zbrali smo le nekaj cvetk. Puljska lista „Giornaleto“ in „Popolo Istriano“ sta pisala ono, kar smo takoj početkomu omenili, namreč o „batinah“. „Naša Sloga“ molči, a „Omnibus“ je prinesel le ono, kar njemu prija i kakor on zna. „Omnibus“ se v svoji 249. št. huduje, ker mu ni nihče delegatov poslal poročila o zborovanju delegacije z dne 14. avgusta. Povemo pa „Omnibusu“, če ne smatra „Zaveze“, ki šteje 1827 članov, toliko vrednim, da bi poslal svojega poročevalca dva streljaja daleč, potem tudi „Omnibusu“ ne smatra učiteljstvo, združeno v „Zavezi“ resnim listom.

Naravnost čudovito je pa pisala tržaška „Edinost“ o našem zborovanju. Ne vemo, ali bi se smejali „resnim politikom“, ki tako radi dajejo lekcije vesoljni Sloveniji, ali bi jih pomilovali. Poročilo o našem zborovanju v št. 226 in 227. je naravnost „epohalno“. Poročevalc je pač slišal in videl vse močve in nemogoče vzklike in prizore in mnogo stavek tega polovičarskega poročila je debelo tiskanih, to se seveda so le taki stavki, na katere se bo „Edinost“ potovo še pri prvi priliki sklicevala. Pazni (!) poro-

čevalc raznih vsklikov „Edinosti“ je pa menda prespal zanimivi predavanji tovariša M. Anžlovarja o „Odravi krajevnega plačilnega sistema v Istri“ in tovariša I. Šege — „O istrskem šolstvu“. — Pač pa je isti poročevalc pisal na dolgo in široko o „narodnem izdajcu“, ki je svoje izdajstvo pokazal s tem, da je glasoval z zmernejšo laško stranko, med tem ko so drugi narodni prvaki glasovali z laško radikalno stranko.

Krono vsem poročilom je pa postavil ljubljanski „Slovenec“ v številki 189. z dne 19. avgusta 1905 pod naslovom: „Bolestna domišljavost“. Odkritosrčno priznava, da nas je to poročilo prav razveselilo. Kajer prične „Slovenec“ o kaki stvari tako pisati, potem ve slovenska javnost, da se je stvar tako obnesla, da je gospoda ne more preboleti in zaide v neka psihični „delirij tremens“ kjer začne psovati na vse strani kakor kak blaznež, ki mu je treba nadeči znani jopič. — Da, da, gospodje ckrog „Slovenca“, „Zaveza jugoslovanskih učiteljskih društev“ Vama je trn v peti. „Mogočen naslov, a za njim tiči kaj malo.“ — Ravno 1827 članov, združenih v 33 društvih. „Nekaj ljudi na čelu, ki pišejo in druge terorizirajo, a najpametnejši učitelji in učiteljice so izogibajo take „Zaveze.“ — Gospodje, pridite že enkrat s številom teh najpametnejših učiteljev in učiteljic nadan, koje vendar javna tajnost, da Vaša „krasno se razvijajoča, mnogobrojna itd. itd.“ „Slovaška zveza“ ne šteje niti toliko članov, da bi si upali sklicati pravilni občni zbor v Ljubljano, kaj še, da bi poleteli v Pulj. — In to peče!

Vojna ali mir?

Z bojišča.

Dne 23. in 24. t. m. so Japonci iz treh torpedovk streljali na pred

gorje Lazarev, kjer je bilo v bližini videti nekaj sumljivih ladij. Ob nabrežju Tatarskega zaliva se skušajo Japonci opetovano izkrcati, a se zboje ruskih krogel. — Povsod drugod na bojišču niti navadnih prask ni več, temuš na obeh straneh napeto pričakujejo odločilne besede iz Portsmoutha.

Mirovna pogajanja.

Odložitev v Tokiju. Včeraj zjutraj se je zbral v Tokiju izredni ministrski svet, ki so mu prisostvovali tudi stari državniki. Posvetovanje je trajalo do 2. ure popoldne. Potem so šli zborovalci v cesarsko palačo, kjer se je konferenca pod cesarjevim predsedstvom nadaljevala. Politična javnost pričakuje od te seje odločitev, ali se naj sklene mir ali pa vojna nadaljuje. Mesto je mirno.

Sobotna seja mirovne konference. — Japonci so pričakovali da pridejo k sobotni seji ruski pooblaščenici z novimi predlogi, vsled česar so proglasili sejo za strogo zaprto, dali zakleniti vsa vrata ter izključili celo tajnike iz seje. Na to pričakovanje pa je Vite mirno odgovoril: „Nimamo ničesar ponuditi: polovica Sahalina in nič odškodnine, to so naše zadnje besede!“ — Kakor je Vite pozneje izpovedal „Matinovemu“ dopisniku, je bil naravnost osupel, da je vkljub tako odločni njegovi izjavi Komura vendar prosil, naj se konferenca ne prekine, temuč le odgodi do ponedeljka. Vite je tako zanesljivo pričakoval konec pogajanja, da je že poravnal svoje račune v hotelu ter si v New Yorku najel sobo. Po njegovem mnenju je na japonsko popustljivost delovala japonsko-angleška zveza. Ker velja za Rusijo Vitejeva izjava za ultimatum, so se delegatje zedinili, da ne bo seje prej, dokler ne pride iz Tokija odgovor na rusko izjavo. Mogoče je, da bo valed tega prihodnja seja šele v sredo ali četrtek.

LISTEK.

Veliki solnčni mrk dne 30. avgusta 1905.

Ni lepše naravne prikazni, kakor je solnčni mrk. Vsak dan vzhaja in zahaja sonce, a nekega dne nam mahoma zastrne pogled na sonce — neka nevidna stvar, in mi imamo pri belem dnevu pravo nočno temo. Živali si iščejo prenočišča, rastline zapirajo čašice, vsa narava hoče zaspati. Nas pa obdaja neka čarovna svetloba, nekoliko svetlejša od svita polne lune! Kaj nam pa je zaprlo pogled na sonce?

Okrog zemlje se suše naš mesec, ki pride včasih na tej svoji poti tudi v smer med zemljo in solnsem ter tako zakrije pogled na sonce.

Ako nam mesec popolnoma pokrije sonce, zovemo to: popolni solnčni mrk, ako pa le deloma, tedaj zovemo: delni solnčni mrk.

Tako bo i 30. t. m. sonce mrknilo. Popoln solnčni mrk se bo videl v sledečih krajih: v angl. Sev. Ameriki, v Atlantskem oceanu, v

severovzhodni Španiji, na Belarib, v Algiru, dalje v Tunisu, potem v Gorenjem Egiptu ter na južnovzhodni obali Arabije. Delni solnčni mrk, oziroma solnčni mrk sploh, se bo videl v vzhodni polovici Severne Amerike, v severni polovici Atlantskega Oceana, v severni polovici Afrike, v Evropi, v zapadni Aziji ter v severnih polarnih krajih.

Pri nas v slovenskih pokrajinah bo delni solnčni mrk ter bo nekoliko nad 0-7 solnčne višine pokrite. Začetek mrka bo*) ob 1h 16m (sred. evrop. čas) ter konec mrka ob 3h 37 min. Luna stopi pred solnčno oblo na vzhodni strani ter se pomiče preko solna tako, da bo v naših krajih (Ljubljani) ob 2h 26 min. največ solna zatemnelega ter le mal kos solna (taka 0-3 solnčne površine) se bo blešal v podobi svetlega krajca na severni strani izza lune. Nato se zmanjšuje mrk ter izgine ob 3h 37 min.

Pas, v katerem se vidi sonce popolnoma mrkneno, je jako ozek ter znaša v Španiji 200 km.

Popolni mrk pa traja v nekaterih krajih od 87 do 229 sekund. Tako bo sonce popolnoma nevidno v Burgos 225, v Torrelasne 224, v Philippeville (Algir) 216, v Ras Mahara (Tunis) 210, v Assuanu (Egipt) pa 153 sekund. Čm višje proti severu ali jugu gremo, tem več je solna nepokritega, tako, da je na 60° sev. širine, le še polovica solna zatemnelega.

Razne zvezdarne so poslane ekspedije proučevati ta solnčni mrk. Lickova zvezdarne v Severni Ameriki je poslala tri, in sicer na Labrador, v Španijo in v Assuan. Pred vsem ima nalogo fotografirati solnčno krono, to je ono svetlobo, ki jo vidimo le*) pri popolnih solnčnih

*) Kakor je bilo že pred nekoliko desetletji popolnoma nemogoče opazovati solnčne protuberance (t. j. od solnčnega roba dvigajoče se plamene žarečega vodika) drugače kakor le o popolnem solnčnem mrku, kar pa moremo storiti zdaj vsak dan s spektroskopom, tako je i dosejalo bilo nemogoče opazovati solnčno krono, drugače kakor o popolnih solnčnih mrkih. Astronom A. Hadsy pa je dne 3. septembra 1904 napravil poskus ter fotografiral krono prvič srečno o polnem solnčnem svitu. (Naturwissenschaftliche Rundschau 1905, stran 247.) To si naj zapomni posebno g. sobotni podlistkar „Slovenca“.

mrkih okrog solna ter sestoji iz žarečih plinov vodika, železa in Chromice, dalje pa tudi preiskati okolice solna, ter jo fotografirati, da se najde že toliko zaželeni hipotetični intramerkurjalni planet „Vulkan.“

Kajti slavni astronom, Laverrier, ki je takorekoč na papirju našel planet Neptun iz nerednosti v gibanju planeta Urana, je menil tedaj, da se mora i med planetom Merkurjem in solnsem nahajati še en planet. Od tedaj se pridno išče ob vsakokratnem popolnem solnčnem mrku po morebitnem planetu „Vulkanu“. O solnčnem mrku leta 1901 dne 18. maja se je preiskala in fotografirala vsa okolica solna ter se je dokazalo, da se ne nahaja nikako telo v obližju solna, ki bi imelo več kakor 34 angleških milj v premeru. Pri sedanjem mrku se bo še natančnejše preiskala okolica solna ter se bo najbrže konečno odločilo, ali eksistira hipotetični intramerkurjalni planet „Vulkan“ ali ne.

Sedaj v 20. stoletju najbrže ne bo nikogar več, ki bi menil, da imajo solnčni mrki kak vpliv na človeka,

ali morda, da so prst božji. Drugače pa je bilo to v blaženem srednjem veku. Znak božji je bil solnčni mrk l. 944, kajti tedaj je premagal krščanski kralj Radimir saracenskega kneza Abdarja. Posledica mrka leta 1133. so bili viharji in deževje. Lakota v Nemčiji je bila posledica mrka dne 12. marca 1485. Nič ni čudno, da je videlo preprosto ljudstvo v tej nedolžni naravni prikazni navadno prst božji, to se je vršilo i pri olikancih srednjega veka. V Ambergu je izšel leta 1642. spis*), v katerem piše neki zdravnik z ozirom na popolni solnčni mrk dne 12. avgusta 1642 sledeče:

„Kako se ima zadržati pri dne 12. avgusta nastalem solnčnem mrku. Skušnja bo pokazala, da se bo pri tem mrku zrak predrugačil in zastupil, radi česar se bodo pripetile razne neprimlike ljudem in nespamet; ni živini na polju; zatégadelj bo dobro, da se za ta čas vsakdo najboljše pripravi in se par dni prej v zdrži jediti in pijače; drugič: naj si vzame Emana uel-kroglice; tretjič: naj se na ta dan opravljajo božjeslužna

*) Consilium medicorum 1642

Ugodna poročila.

Iz Petrograda se poroča, da napenja Vite vse sile, da bi dognal kakšno sporazumljenje glede Sahalina. Posredila se mu je baje mislija tako dobro, da je mir zagotovljena stvar in da se premirje v najkrajšem času podpiše.

Novi japonski predlogi.

Vite je mnenja, da je Komura zato prošil za odgoditev seje, da Japonci sestavijo spremenjene predloge. — V soboto zvečer je japonski pooblaščenec Takahira obiskal Viteja v njegovem stanovanju ter imel z njim daljši razgovor. To je bilo prvič, da so se Rusi in Japonci sestali izven zborovalne dvorane. — Vite zanika, da bi bil v seji izjavil o odstopu katerega dela Sahalina.

Nemčija in Francija za mir.

Nemški državni kancelar knez Bülow je brzojavno odgovoril na neko časniško vprašanje iz Amerike: »Od začetka Rooseveltove akcije sta nemški cesar kakor nemška vlada vedno zastopala mir, kjerkoli je bila prilika za to. Nemčija je ravno tako kakor Zedinjene države na tem interesovana, da se napravi konec vojni.«

Francoški parlamentarec Clemenceau pa poziva predsednika francoske republike, naj se takoj pridruži prizadevanju Roosevelta, da se sklene mir. Kar je Francija storila dosedaj v tem pogledu, ne zadostuje. Loubet ima najlepšo priliko, da s tem činom častno zaključi svoje predsedovanje.

Notranji politični položaj.

Dunaj, 28. avgusta. Danes se je vršil ministrski svet, ki se je bavil s tekočimi zadevami. Ker pa niso bili vsi ministri navzoči, se je končno sklepanje o proračunu za leto 1906 in glede sklicanja državnega zbora odgodilo na prihodnji ministrski svet. — Iz tega je razvidno, da je poročanje konservativnih listov v tem pogledu zgolj ugibanje. Preden se določi sklicanje državnega zbora, bo imel baron Gautsch konference s klubovimi načelniki, da jih pouči o nalogah državnega zbora z ozirom na ogrsko krizo in o ministrskih konferencah v Ištu.

Italijanska vseučilišna zadeva.

Trst, 28. avgusta. V Poreču so imeli včeraj italijanski župani ahod v zadevi italijanskega vseučilišča. Prišli so župani skoraj vseh italijanskih občin v Istri ter enoglasno sklenili: Vseučilišče mora biti v Trstu ali ga pa sploh ne maramo. — Istega dne so zborovali tudi župani Trentina v Rivi. Tudi tam so vsi zborovalci izrekli za Trst, odklonili dvojezično fakulteto v Roveretu, zahtevali, da se vladna predloga umakne, a poslancu Malfattiju so izrekli nezaupanje.

dela ter molitve, naj se varuje, da ne hodijo niti ljudje niti živina pod milim nebom, ali da bi se veliko skozi okna (ki morajo biti ob istem času zaprta) mrk opazoval in tudi, da se isti dan ne prinese voda v hišo, ker bo po velepomembnem mrku istega dne vse okuženo; tudi se mora do noči postiti, da se telesu kaj nevarnega ne zgodi; tudi se ne sme živine gnati na pašo, predno se tla ne posuše, sicer si naj sama (?) pripiše, če pogine.

Kljub temu »receptu« srednjeveškega zdravnika, pa lahko zdaj vsakdo opazuje solnčni mrk brez nevarnosti.

Navadno belo steklo naj se po-
žrni s sajami lojave sveče, ali pa se
vzamejo temno-zelena stekla.
Najboljše pa se opazuje seveda z
astronomičnimi daljnogledi.

Pri sedanjem letošnjem mrku
se bo po prvič zgodilo, da ne bodo
ekspedicije, posebno Liskova ne,
opazovale visuelno (t. j. z očmi) tem-
več bo vsa dela opazovanja opravljal
fotografični aparat. C.

Nagajivost šlezjskih Nemcev.

Praga, 29. avgusta. S prozornim namenom so si Nemci izmislili vest, da namerava vlada izdati jezikovne naredbe za Šlesijo. Dasi se je vlada požurila, da vest raskrinka za laž, vendar so imeli včeraj Nemci v Opavi protestni shod. Glavni govornik, posl. Sommer, je izjavil, da mu je baron Gautsch zagotovil, da vlada ne misli izdati naredb, vendar je predlagal, naj se vladi izreče nezaupnica, ker je le mogoče, da misli vlada Stresemayerjeve naredbe raztegniti po celi Šlesiji.

Nova stranka na Ogrskem.

Budimpešta, 29. avgusta. Baron Fejervary namerava na podlagi novega gospodarskega in socialnega programa, ki ga predloži parlamentu, ustanoviti novo stranko. Kot prve članke upa pridobiti tistih 60 poslancev, ki so v teku časa izstopili iz liberalne stranke. Nova stranka se bo imenovala radikalna stranka, in na njo se hoče naslanjati Fejervaryjevo ministrstvo, da bi veljalo za parlamentarno vlado.

Turčija proti Bolgarom.

Sofija, 28. avgusta. Turška vlada je zaman opetovano prosila bolgarsko vlado, naj ji izroči Armense, ki so sumljivi atentata na sultana ter so po atentatu zbežali na bolgarska tla. Sedaj se baje hoče maščevati zaradi tega nad Bolgarijo na ta način, da hoče odpraviti eksarhat ter zapreti vse bolgarske šole, ki jih ima eksarhat v Macedoniji in v drinopoljskem vilajetu. Zaradi tega se je knez Ferdinand tako nepričakovano naglo vrnil domov.

Položaj na Ruskem.

Petrograd, 28. avgusta. Iz Kavkaza prihajajo vesti o velikih nemirih. Kmetje nočejo graščakom oddajati desetine, se zbirajo oboroženi v večjih gruadah ter napadajo graščinska posestva. V Dušatu so kmetje celo napadli kozake, kar so plačali s 7 mrtvimi.

Moskva, 28. avgusta. Šele imenovani vrhovni gubernator Durnovo hoče odstopiti. — V Rigi je bilo poslopje narodne banke s dinamično bombo skoraj popolnoma razdejano. Napadalec je zbežal.

Vstaja v nemški Afriki.

Berolin, 28. avgusta. Nadporočnik Paasche je zaltil s svojim oddelkom kakih 1000 vstašev pri Kipu. Dasi je bilo le malo vstašev oboroženih s puškami, temveč le s loki in puščicami, se je vnela bitka, v kateri so divjaki izgubili 75 mrtvih, mnogo jih je pa utonilo. Ostali so zbežali. — Na jugu Vzhodne Afrike se je vstaja raztegnila tudi na okraj Lindi.

Dopisi.

Z Dobrove, Dragi Miško!
Dolgo časa ti že nisem pisal. Nisem

ti imel nič posebnega povedati in to je varok. Saj ti bo že znano, da imamo na kmetih skoraj vedno enolično življenje. Ako pa nimam kaj posebnega pisati, pa molčim. A danes imam pa gradiiva sadosti. Le ne vem, kako bi ga sestavil, da bi ti bilo bolj všeč. Ako bi bilo pa kaj pomenikljivega, pa sam popravi, saj si bolj izurjen v pisavi, kakor jaz. Torej zdajnem s pripovedovanjem. Gotovo ti še ni znano, da so danes k nam priromala s domačim gospodom mala in velika dekleta iz Jekice ob Savi, ki so zapisana v Marijino družbo in se imenujejo tudi Marijine device. To je bilo veselje! Jaz sem jih kar gledal in tudi nekoliko opazoval. Še celo čast sem imel, da sem smel z eno govoriti. Kaj sva govorila, ti pa ne morem zapisati. Bi se smejal, da bi bilo za pošt. Povem ti pa, ko sem jih ogledoval, brez ovinkov, da bi se težko našla med odraslimi in starejšimi še katera nedolžna, če bi jo opoldan s gorečo svečo istal. In to je istina, verjem mi, saj vendar precej dobro ženstvo poznam. Izkrcale so se, če se ne motim, raz šest ali sedem vozov. »Kdo pa je tiista velika, ki tako pokone gre in nekaj s seboj nese?« vprašam eno izmed njih. Ta je naša predstojnica, Smitova Mica ji po domače pravimo; ona je tudi naš pevovodja in jo gospodje zelo spoštujejo, je bil odgovor. Še celo godbo dobro zna, pravijo nekateri. Saj nas je učila petje za danes, sem že pozabila, koliko časa, nadaljuje dekletce. Veš, dragi Miško, zdaj sem bil pa radoveden, kakšno bode petje in krenem jo v cerkev. Maša se prične. Vse je bilo tiho. Šele čez nekaj časa se zasliši mmm, in pelo se je, da je bilo kaj. Ena gor, druga dol, in jaz sem moral iz božjega hrama bežati, če ne, bi si bil ves moj sluh pokvaril. Še nekaj bi ti bil kmalu pozabil povedati, namreč, da je bila udeležba moških jako pičila. Zdaj sem ti skoraj vse povedal, dragi Miško. Le naši ostirji so godrnjali, da niso primeroma veliko potočili. Gotovo so ženske varševale, da bi bilo med potjo v Ljubljani še kaj ovčnaka. Tako, Miško, sedaj pa končam s željo, da mi še tudi ti v teh počitnicah kaj pišeš. Zdravstvuj! Teoj Jurkovič.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 29. avgusta.

— **Osebnost.** V Ljubljani se je danes mudil trgovski minister g. baron Call.

— **Klerikalna hvaležnost.** Iz Vrda pri Vrhniki se nam poroča: Kakor znano je 3. julija t. l. zvečer požar upepelil velik del vasi Horjula. Dasiravno je približno 2 uri navadne hitre vožnje iz Vrda v Horjul, je bilo gasilno društvo iz Vrda prvo na licu mesta in njegova brigadna je počela prva delovati, dasiravno ima Horjul gasilce in brigadno. Le tej točnosti in požrtvovalnosti gre hvala, da se je ogenj omejil, ker ko so Vrdjani počeli delovati, se ogenj ni več širil, temveč so se še nekatera poslopja, ki so bila v ognju, po trudopolnem delu deloma ohranila, s tem so se obvarovala in s pomočjo poznejše došlih gasilcev ostala pohištva in cerkev, ki so bila v očitni nevarnosti postati žrtev plamena. Velika večina horjulskih pohištva je za-

varovanih pri slavi »Vzajemni« ali, kakor se po domače reče, pri »škofci« zavarovalnici v Ljubljani. Torej je požrtvovalnost gasilnega društva iz Vrda koristila ne samo dotičnim domačinom, ampak k dobri polovici tudi »škofci« zavarovalnici. Na materijalu in za plačano priprave je imelo imenovano društvo pri tem požaru efektivne škode 115 K, celo noči, truda in dela se nikakor ne računam. Da bi se ta škoda deloma pokrila, se je gasilno društvo obrnilo s prošnjami na dotične zavarovalnice, pri katerih so bila obvarovana pohištva zavarovana. Dve zavarovalnici in sicer »Dunav« in »Vzajemna« v Gradcu sta primerni svoti poslali, akoravno sta malo v Horjulu zastopani. Samo naša slavna »škofca« je bila tako moška, da na dotično prošnjo še odgovora ni dala, dasi ravno se je njej velika svota prihranila, katera ni v nobeni primeri s pripomočkom, katerega bi bila darovala. Ker je že dandanes vsak pameten gospodar zavarovan, delujejo gasilna društva ne samo v prid bližnjemu, ampak tudi v veliki meri v prid dividen dotičnih zavarovalnic, to bi tudi slavna »škofca« lahko znala. Za tako obnašanje, s kakršnim se je slavna »Vzajemna« v Ljubljani izkazala proti gasilnemu društvu v Vrdu, imajo Nemci poseben izraz, in sicer izraz »sehäbig«.

— Novo mesto in uradi.

Piše se nam iz Novega mesta: Splošno je znana stvar, da je mestno županstvo v zadnjih letih mnogo storilo za o. kr. urade. Zidalo je poslopje za poštni urad, davkarijo, pripevalo prostore za justično poslopje in za okrajno glavarstvo ter se tudi že pogodilo in zavezalo za prostor za zidanje prepotrebne gimnazijskega poslopja. Stori se vse, kar mogoče. A mislite, da je to — nekaterim — uradnikom dovolj? Ne, nikakor ne! So paš taki, ki morajo vedno ruvati bodisi proti svojemu souradnikom, ako pa tam ni več mogoče, pa proti drugim strankam ali pa celo proti mestnemu in sosednemu županstvu ter občane ene občine proti drugi ščuvati. In to delajo moške, kateri so že davno zaslužili radi njih nesposobnosti bodisi v nastopih v uradu ali pa sploh radi svoje neodkritosrdnosti napram uradništvu kakor tudi strank, da bi se jih poslalo v nezaluzni pokoj. Znano je, da je svoj čas, pred 10 leti, oddalo tukajšnje županstvo prostore za finančne urade prav po nizki ceni, t. j. za letnih 1800 K. A čez leta se je pa pokazalo, da so ti prostori, katere uporablja finančni erar za svoje urade, mnogo prenizko odani in da občina za to stavbo izdani denar komaj slabo obrestuje, ne pa amortizira. Zato se je pri občinski seji z dne 9. junija 1906. soglasno sklenilo in županstvo naročilo, da se mora za prihodnjih 10 let od 1800 K na 2100 K finančnemu erarju najemnina zvišati. To popol-

noma opravičeno zvišanje se je tudi o. kr. finančni direkciji naznanilo. Omenim naj le še, da ima davkarija za svoj urad na razpolago šest zelo prostornih, visokih in svetlih prostorov z ognja in vloma varno blagajniško sobo in stanovanje za slugo z dvema sobama in drugimi potrebnimi prostori. Urad za zemljemera ima tudi dve zelo veliki sobi. Finančna straža ima štiri sobe z drugimi prostori, kakor kuhinje, klet itd. Torej ako je tako obsežno stanje previsoko cenjeno na 2130 K, potem pač ne vem, kaj se še vse sploh hoče za borih letnih 2130 K. Pa saj o. kr. finančna direkcija še ni nič o tem rekla, pač pa so se iznašli nepoklicani, kateri rujejo — mesto da bi se brigali za svoj urad, da ne bodo vedno brezpotrebne tožbe in sovraštvo med uradništvom, kaj šele preiskave, katere ne delajo prav nobene časti ne splošnemu uradništvu ne dotičnemu uradu. Ako možu v mestu urad ne ugaja, naj pa gre v pokoj, za katerega je itak že zrel, ako tudi ne — zaslužen. Vemo dobro, kaj dotičnemu gospodu in njegovemu famulusu ne diši — je pač višja oblast preblizu urada in se ne da tako samomogočno postaviti. Seveda, ako bi bili na drugem koncu mesta ali pa celo v drugi občini, bi se ložje kazali kakor samostojni urad in bi ne imeli vedno višje instance za sabo. Prestrogo nadzorstvo pač ne diši ljudem, ki imajo navado le zahrbtno nastopati in ki spleh niso na svojem mestu. Tudi njega famulus bi pri prodaji grunta za novi urad kaj zaslužil, ako tudi ne direktno, pač pa — po žvaht! — Vse je prav dobro premišljeno in napeljeno, a naj bodeta preverjena, da si naše županstvo ne bode pustilo od takih ljudi spletkariti. Ker se je njima — v njih uradu — posrečilo, to se jima sedaj ne bode — kajti govorili bomo glasno in razločno. Torej na svidenje!

— **Škof na Bledu.** Z Bleda se nam piše. Predzadnjo nedeljo je župnik takole oznanil z lece: Ljubi Blejčani! Ker smo z božjo pomočjo cerkev srečno dozdali, bode od sedaj vsako leto cerkveno žegnanje in cfer 11. nedeljo po binkošti, to je letos dne 27. t. m. Prej ta dan je »spovedan post; posta oproščeni so le tujei, jaz (župnik) in moji gostje. Na Bledu imamo torej nov zapovedan post, in sicer post, ki ga še v pratki ne najdeš in ga je zapovedal župnik Oblak, ker smo z božjo pomočjo, t. j. z našim denarjem sezidali cerkev. Prav je, da se Blejčani večkrat postijo, ker prvič je to za zdravje dobro (ne bo treba k Rikletu v kuro!), drugič se pa denar prihrani, ako se res posti, in tega bo treba Blejčanom, ker cerkev žre, hudo žre! Vidi se, da je Oblak jako skrben dušni pastir, ker ne skrbi samo za duše, ampak tudi za telo

Dalje v prilogi.

Brat Justin.

(Iz dnevnika samostanskega novica Priobčil Bistričan.)

(Dolgo.)

»Spisal sem pismo do nje. Smolo sem imel, ker to pismo ste vi prebrali in mi še marko vzeli. Ni li to res?«

»Res, pater Vigili!« sem zajecjal.

»Pisma ji nisem poslal, ampak opazoval vas in njo. Oba sta se spreminila; nič več ni bilo onega ljubega pravega prijateljstva ne od vas ne od Albine proti meni in to me je peklo, to me je žgalo.

Grozni dnevi so se pričeli za mene. Samota me je trpinčila in vsak sprehod mi je bil prava muka. Zdelo se mi je, da se mi reži in me zasmejuje vsako drevo, vsak kamen in da mi ošita: zakaj si ga poljal tja, zakaj si samemu sebi spodkopal temeljsko aredo in si nakopal ljubosumnost, ki te privede v grob preje, nego bi sicer moral umreti! In veter, ko je sapihal, se mi je posmeheval, češ: to ti je za hvalo, ker si ju učil, zlasti Albino!

Še huje je bilo pa za mene v

družbi. Drugi so bili veseli, na mojo dušo je pa lógala težka britkost, da sem zapuščen, zaničevan. Samo enkrat ljubim v svojem dolgem življenju, a še zdaj se mi ljubezen ne vrača, nego se mi še moja zametuje.

Mnogo sem trpel; vsa moja pretoklost, katero sem preživel kolikor toliko veselo in zadovoljno, se mi je zdela neumna in otročja. Če sem se spomnil na bivši Albinin smeh, sem videl v vsaki potezi njenega obraza pikro zaničevanje. Očital sem si, da je nisem drugače vzgojil, da bi mi bila vračala mojo ljubezen. In ker sem uvidel, da je vse zastoj, da sem za vselej propadel s svojo ljubestnijo, se mi je zagnusilo življenje. Čemu živeti, ko sem na poti drugim! Vsel bi si bil življenje, a to se mi je zdelo otročje delo. Če vidi otrok, da ga bo tovariš prenegal, sbeži, če ima še čas. Enak temu otroku sem se jaz zdel sebi, če bi sgrabil za morilno orožje. Samomor ni junaški čin, ker je samo strah pred večjim trpljenjem, ki šaka dloveka. Umreti sem hotel naravne smrti. Tega mi ravno ne bo treba dolgo čakati, ker upam, da ima Bog še nekoliko usmiljenja s menoj.

Prijatelj prijatelju ne more storiti na svetu hujegega, nego da mu prevzame dekle, njegov najdragosenejši zaklad.

To ste storili vi. Zato sem vas sovražil, da bi vas bil pomandral in strl v prah, a naznaniti vas vkljub temu nisem hotel in mogel vašim predstojnikom.

Ljubezen je bolezen. Resničnost tega izreka vidite dovolj jasno na meni. Ljubezen me je vrgla na smrtno posteljo, s katere ne bom vstal sam nikdar več; drugi me bodo vzdignili in nesli tja v mrzli grob, kjer bom našel mir, katerega sem tukaj toliko let užival, a ga naposled izgubil. In ta čas pride kmalu, kmalu...

Redovnik ne sme ljubiti ženske, to veste. In vendar mi ni vest nikdar očitala katerega pregreška, ko sem ljubil Albino. Tudi danes mi ne očita. Sree je mirno v tej stvari, delal bi soper svojo voljo in prepričanje, ako bi se šel take reči spovedovat. A moj spovednik, pater Zenon, vem, da bi naredil tak obraz, da bi me bilo kar strah.

Umolknil je. Oko, ki je begalo dolgo časa semtertja, se je ustavilo

nasenkrt na meni. Iz njega sem bral samo milino in ljubezen do mene.

»Frater Justin,« je rekel mehko bolnik, »vi ljubite Albino?« in položil mi je roko na ramo.

»Ljubim jo, a še bi vedel, da bi mogel vam pomagati, je pustim,« sem odvrnil in solze so se mi vdrle po licih.

Tudi patru Vigiliju se je porosilo oko.

»Ne govori tako, mladenič,« je rekel in mi ovil roko okrog vratu, »z menoj je ven. Ko odideš iz samostana, povej Albini, da ji odpuščam in da vama želim največjo srečo in zadovoljnost v zakonu. Spominjajta se v molitvi mene, ki sem vaju za šalo mislil združiti, ki sem vaju pa v resnici. Ljubita se med seboj, na vaju bode pa gledal z nebes pater Vigili!«

Jokala sva oba, in z močjo, katere bi ne bil prisodil patru Vigiliju v tem stanju, me je potegnil k sebi in me poljubljal. Njegove solze so pa kápale po mojem licu...

Dne 31. decembra.

Pater Vigili! je danes s jutraj umrl. Šel sem ga kropit v njegovo ce-

in — mošnjiček. Žegnanje nove cerkve je bilo vkljub temu, da nas je počastil sam »prevzvišeni«, jako klaterno. In ta sprejem! Ja preljubi knez in škof, sedaj si videl, dobro videl, da te tudi Gorenjci ne marajo; tako žalostnega sprejema menda še ni imel na Gorenjskem. Smelo rečem, da marsikaterga vaškega kaplana slovesnejše sprejmejo, kakor so pa v soboto na Bledu škofa Jęlića sprejeli. Na cesti v Grad je stal reven slavolok, pod katerim se je zbralo kakih 15 Marijinih devic z zastavo, par starih ženic in nekaj vaških poglavcev. Na delu te garde je stal potrtega srca župnik s škropilnico v roki in nemirno pričakoval svojega gosta. Res, prežalosten sprejem za kneza in škofa! Nobenega občinskega svetovalca, ne župana, ne šolske mladine, ne pevcev ne po žarne bramborje, ne ljudstva, nič, nič, vse prazno pod slavolokom! Videlo se je škofu, da je bil »hudo iznenaden«, ker tako sijajnega sprejema gotovo ni pričakoval. Poglejmo pa zdaj, kako presrečno je bil na pr. doviski župnik Aljaž zadnjič sprejet. Kakor kakega zmagovalca so ga sprejeli in v triumfu ga peljali v župnišče, za našega škofa se pa še stare babaice niso dosti zmenile. Ali škof še ne vidi, kam je prijadral s svojo politiko, ali še ne vidi, kako ga ljudstvo zaničuje, kako mu povsod hrbit obrača? A prav je tako! Škof, ki je toliko zla, toliko sovrašiva povzročil v deželi, tudi ne zasluži drugačnega sprejema!

— **Pošta vest.** Računski podčastnik I. razreda Gustav Rajšp pešpolka št. 47 je imenovan poštним asistentom v Brusku ob Muri.

— **Šolske vesti.** Provizorični učitelj g. Fran Bratoš v Kamniku je premeščen v isti lastnosti na pet razrednico v Loški potok pri Kočevju. — Tja pride tudi absolvirana učiteljska kandidatinja gđna. Josipina Majde od Sv. Križa pri Litiji kot provizorična učiteljica.

— **K odkritju Prešernovega spomenika** so nadeje prijavila svojo udeležbo društva: »Sava«, društvo svobodomiselnih akademikov na Dunaju; »Danica«, društvo kat. akademikov na Dunaju, in »Celjsko pevsko društvo« z zastavo.

— **Prešernov spomenik.** Genija nad Prešernom so te dni montirali ter že trdno sedi na visoki skali. S tem in z vdoljanjem obeh reliefov je izvršeno najtežje delo; tekmo tega tedna se postavi še Prešernova soha, tako da bo imel g. kipar Zajec dovolj časa za eventualna popravila.

— **Društvo svobodomiselnih slovenskih akademikov »Sava« na Dunaju** ima 10. septembra na dan odkritja Prešernovega spomenika prijateljski sestanek. Društvo odkoraka potem korporativno k Prešernovemu spomeniku. Vseled tega se prosijo vsi člani, da se udeležijo sestanka in so kolikor mogoče točni. Lokal: Restavracija »Auerjevih dedičev« ob 9. uri dopoldne.

— **Sestanek vseh slovenskih abiturientov** se vrši 9

lico. Blag nasmeh je bil razlit po vsem obrazu, roke je imel prekrizane na prsih, meni se je pa zdelo, da slišim znova njegove besede: »Ljubite se med seboj, na vaju bode pa gledal z nebes pater Vigilijs!«

Jaz nimam več obstanke v samostanu. Zato sem pisal danes teli, naj mi pošlje, da pridem do nje. Navedel sem več vzrokov, seveda pravega ne, med temi tudi, da ji ne bom mogel nikoli dati niti krajcarja.

Dne 1. januarja.

Danes popoldne je bil pogreb patra Vigilijsa. Veličasten pogreb je bil to, kajti mnogo ljudstva je privrelo od vseh strani izkazati zadnjo čast možu, ki je bil znán povsod in vobče priljubljen kot blaga, vesela duša. Tudi Albina je prišla z materjo; britko sta točili solze. Tudi meni se je trgalo srce za dragim prijateljem in kot subdijakon sem pel predpisane psalme gotovo s tisto gorečnostjo, ki je potrebna, da Bog usliši prošnjika.

Spavaj mirno, blagi mož. Konci svojega življenja si moral skušati, da ni človeška sreča trdna, ampak da se rado prevrže v nesrečo, ki neumorno deluje, dokler ne ugonobi svoje žrtve.

(Dalje prih.)

septembra popoldne ob treh v areni »Narodnega doma«. Pripravljalni odbor prosi, naj se zglase vsi tovariši abiturijenti, ki se udeležijo sestanka, pismeno pri tovarišu Janko Berce, Sora pri Medvođah, ki daje tudi natančnejša pooblašila.

— **Veselica šentpeterske ženske in moške podružnice sv. Cirila in Metoda** se vrši, kakor smo že objavili, v nedeljo dne 3. septembra t. l. na vrtu bivše Hafnerjeve pivnice. Pri veselici sodeluje iz posebne prijaznosti pevsko društvo »Ljubljana«. Natančnejši spored se bode pravočasno objavil.

— **Krajna skupina in pevski klub c. kr. poštних in brzojavnih uslužbencev v Ljubljani** je izročila sinoči povodom imendana gosp. predsedniku Avgustu Jašku s primernim nagovorom prekrsen šopek, okrašen s slovenskimi in cesarskimi trakovi.

— **Na naslov poštним upravam.** V novejšem času se je uvedla vse hvale vredna naprava, da se pri razglednicah lahko na naslovni strani pišejo kratka sporočila. Toda kaj pomaga ta dobrota, ko navedemo ravno na popisano mesto tlesnejo poštni pečat, velik kakor žepna ura ter se s svežo barvilo lepo pomaže, da včasih ni mogoče razbrati niti besede ali podpisa. Ali bi se ne dalo temu odpravi tako, da bi se pečatilo le preko zsmuke in v »njeni bližnji okolici« ali pa po tiskanem napisu. Tudi bi že bil čas, da se starinski, kakor dlan veliki kolenski pečati nadomestijo z malimi, modernimi, t. j. štrikotnimi ali v obliki elipse.

— **Umrli** je gospodična Marija Mohorič iz Kranja, stara 17 let.

— **Izlet pevskega društva »Ljubljana« v Šmartno pri Litiji** se je obnesel nad vse sijajno, posebno ker so se ga udeležila tudi še druga narodna društva kakor tamburaško društvo iz Trbovelj in pevsko društvo »Kum« iz Radeč. — Z godbo na čelu so odkorakala vsa društva skozi Litijo, katera se je pa odlikovala s tem, da ni razobesila zastav, ter sploh ni kazala niti najmanjšega zanimanja za to slavnost. Le gosp. pl. Wurzbach, ki je po rodu in mišljenju Nemec, je razobesil slovensko trobojnico in tako pokazal, da simpatizuje z narodnimi društvi bolj, kot narodna Litija. Tudi na hiši gosp. Lajovic je visela zastava. Vsa čast tema gospodom! — Prišedše pred Šmartno, pozdravila so tam izletnike vsa ondotna narodna društva. Za pevsko društvo »Zvon« g. Rus, za bralno društvo g. Watzak in za gasilno društvo g. Robavs. Zahvalil se jim je podpredsednik »Ljubljane« g. Sturm. Glinjiv je bil prizor, ko so se pobratile in objele zastave »Ljubljane«, »Zvona« in šmarskega gasilnega društva. Društvo »Ljubljana« je zapelo »Lepo našo domovino«, društvo »Zvon« pa »Naprej«. — Z godbo na čelu odkorakala so vsa društva v slikovitem sprejedu v Šmartno in naredila obhod po Šmartnem, ki je bilo vse v zastavah in tako pokazalo svoje narodno lice. Nato se je podalo pevsko društvo »Ljubljana« na pokopališče, kjer se je podpredsednik g. Sturm na grobu nepozabnega nadučitelja in skladatelja Bartla spominjal njegovih za narod velikih zaslug, na kar je društvo zapelo pesem »Mrtvaški blebi angelj«. Pri banketu v gostilni g. Robavs se je izpregovorila marsikaka krasna in navduševalna beseda. Po banketu so se podala vsa društva z godbo in zastavami v prijazni Črni potok v gostoljubno hišo gosp. Zoreta. Tu se je pri dobri kapljici razvila živahna zabava med petjem in godbo. Žalibog, da se tu nismo smeli dalje zamuditi, ker se je morala še isti dan vršiti veselica na lično okrašenem prostoru, katerega je iz prijaznosti odstopil g. Stopar. Tu so stali lepo okrašeni paviljoni za pijačo in jestvino. Postrežba je bila izborna, kar je največ zasluga vrlih gospodčin in pa gostilničarjev g. Robavs in g. Arkota. Vrele narodne dame, na čelu jim gospodična učiteljica Kristina Demšarjeva, so nabrle mnogo lepih dobrotov za srečolov. Vsa društva so častno rešila svojo nalogo. Nastopila so tako le ž njim lastno sigurnostjo društvo »Ljubljana« pod vodstvom g. Beniška, pevsko društvo »Kum« in »Zvon« pod vodstvom g. Pleskoviča. Petje je bilo krasno in užitka polno. Izborna in zelo marljivo so udarjali trboveljski tamburaši pod vodstvom energičnega g. kapelnika. Takega tamburjanja že dolgo nismo slišali. Mladina je rajala ob zvokih mengeške godbe pozno v noč. Zvečer so se puščale rakete in zažigal umetelni ogenj. Bil je 20. avgust za nas res krasen, užitka poln dan, kojega so priredila in bratski slogi in ljubavi združena narodna društva. Ostal bo izletnikom, kakor domačinom v neizbrisnem spominu. Naj bi se bratska društva večkrat sestala in tako pokazala moč in krasoto slovenske pesmi in slovenske glasbe. Ne želimo si drugega, kakor: na zopetno svidenje.

— **Vseslovenski legit. listek.** Odslek za vseslov. legit. listek se tem potom najskrenejše zahvaljuje vsem uredništvom, ki so

priobčila »poziv vsem slov. društvom, ter jih prosi še nadalje, podpore. »Vseslovenski legit. listek« sta vseli: društvo svobodomiselnih slovenskih akademikov »Sava« na Dunaju kot društveno legit. 100 kom., za zimski tedaj: narodna čitalnica v Čerklah na Gorenjskem pri veselici dne 30. julija t. l. kot vstopnice 58 kom. P. n. odborom akad. društev javljamo, da je odsek sklenil izdati legit. list s plačilno listino na zadnji strani, kakor je navada pri legitim. akad. društev v lažjo kontrolo blagajnikov. — Pojasnilo. Na informativna vprašanja od strani več društev javljamo sledeče: Leg. list ima dva namena: a) kot društvena legitimacija in b) kot vstopnica pri različnih narodnih prireditvah. Ad a) V več slov. društvih je v rabi društvena legitimacija, veliko narodnih organizacij pa je brez vsake legitimacije. Naš namen je, vpeljati enoten »vseslov. legit. listek«, za katerega plača član društva 20 h v prid družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani. Kar se tiče menjave legit. lista, je pripuščeno društvom samim; želeli pa bi bilo, da bi se legit. list vseh slov. leg. listov dobi družba sv. Cirila in Metoda 70%, pozneje pa 85%, torej lep in trajen vir, ako slovenska društva spoznajo veliki pomen naše dišne šolske družbe. Ad b) Drugi stranski naš namen je doseči, da se rabi »vseslov. legit. listek« kot vstopnica pri različnih narodnih prireditvah. Seveda veljavna samo za takrat. Ker pa prireditelji iščejo že pri vstopnicah dohodkov za pokritje stroškov, bi legit. list kot vstopnica veljal samo 10 h in vendar bi pripadlo družbi sv. Cirila in Metoda 6—7 h. Upamo, da bodo te vrstice zadostovale, sicer je pa odsek drage volje vedno pripravljen vsakemu na zahtevo podati potrebnih pojasnil. Opozarjamo tudi na reprodukcijo, katere je obljubilo priobčiti slavno uredništvo »prvega slov. ilustr. beletrist. lista« »Slovan«. Uverjeni smo, da bodo vse slov. organizacije, predvsem pa podružnice sv. Cirila in Metoda, uvaževale veliki pomen »vseslov. legit. listek« ter se ga prav pridno posluževale. Biti slovenske krvi bodi Slovencu ponos.

— **Slovensko telovadno društvo »Sokol« na Jesenicah** priredi 3. septembra izlet v Kranjsko goro, kjer bo javna telovadba in potem prosta zabava. Začetek ob polu 4. pop.

— **Strela je udarila** med hudo nevihto v hlev posestnika Antona Svetlika v Krnicah pri Idriji, da je s hlevom vred zgorel tudi en vol. Škode je 2020 K, zavarovalnina pa znaša le 200 kron.

— **Velik požar** je divjal 23. t. m. pop. v Velikem Korenu občine Ambrus pri Žužemberku in uničil petem posestnikom pode, hleve kozolce in štirim tudi hiše. Škode je 40000 K, zavarovalnina pa znaša le 7000 K. Zažgal je otrok, ki se je igral z vžigalicami. Tudi več živali je zgorelo.

— **Zavratni umor v Zagorju.** Včeraj smo poročali, da je bil v soboto rudniški uradnik Benjamin Dettela v Zagorju zavratno ubit. Dettela je šel v soboto zjutraj okoli osmih iz Zagorja v svojo pisarno v Kisovec po poti, ob kateri teče na eni strani z vrbami obrastel potok Medija, na drugi strani pa raste deloma grmičevje, deloma se razprostira gozd. Na mestu, kjer ga zaradi velikega ovinka od bližnjih hiš ni bilo mogoče videti, je čakal storilec v grmovju in udaril prišleca od zadaj s topim koncem rovnčim, ki mu je zdobil kot popolnoma, da je Dettela takoj nezavesten padel na tla. Morilec je zbežal v bližnji gozd, kakor so kazali sledovi, rovnica je pa iz zagorskega rudokopa, kot je razvidno iz njene številke. Zapriši so nekega rudarja, ki stanuje v bližini, kjer se je hudodelstvo izvršilo.

— **Umrli** je v Spod. Polakavi ondotni nadušitelj Ernest Tribnik, dober pedagoški in slovesni sadborec. Zaradi njegovih zaslug za šolo ga je slovenjebištrsko okrajno učiteljsko društvo svoječasno imenovalo za svojega častnega člana. Blag mu spomin!

— **Poučnega potovanja kranjskih kmetovalcev v Žalec** se je udeležilo 400 oseb. Zanimanje za to potovanje je bilo torej jako velikansko. Na kolodvoru je na čast igrala šofantjska narodna godba. Le težko smo se ločili iz prekrasne Savinske doline. Natančno poročilo sledi.

— **Brežiški Sokol v Rajhenburgu.** Take slavnosti starodavni Rajhenburg še ni doživel, kakor pretečeno nedeljo o priliki izleta »Sokola« in pevskega zbora »Čitalnice« iz Brežic na vabilo Rajhenburčanov. Na povabilo se je udeležilo slavnosti tudi srb. pev. društvo in preko 100 Srbov iz Zagreba. Obilo gostov je došlo tudi

iz Vidma, Krškega, posebno pa iz narodnega trga Sevnice. Že ob 3. uri je bila na kolodvoru zbrana ogromna množica ljudstva. Prihod Srbov je pričakovalo slavno rajhenburško gasilno društvo in več s trobojnicami okrašenih fantov na konjih in gopice so okrasile goste Srbe s šopki. Odtod je šla ogromna množica naproti Sokolu do krasnega slavoloka. Fantje na konjih so pa jezdili naproti Sokolu do Krškega, kjer jih je pozdravil g. pravnik Koejan. Ko je Sokol stopil iz broda na stajersko, so zagrmeli topiči in na čelu z godbo iz Klanjca na Hrvaškem, ki je svirala sokolsko koračnico, prikoral je »Sokol« do slavoloka. Tu je pozdravila gđ. Jozeta Rajnhofen došle Srbe v krasnem nagovoru ter izročila krasen šopek g. Dušanu Vraneševiču. Gđ. Anica Matko pa je pozdravila mladi, čili »Sokol« in pevski zbor »Čitalnice« v Brežicah, želeč jima krepek razvitek in največji uspeh ter podarila starosti »Sokola« g. dr. Jos. Strašku in pevovodji »Čitalnice« župniku gosp. Mešičku lepa šopka. Nato je pozdravil župan g. Presker in načelnik gasilnega društva g. Ant. Kunej. Zahvalil se je v jako lepem govoru v imenu Srbov g. tajnik srb. pev. društva in v imenu Sokola g. starosta. Sedaj pa je zapelo srb. pev. društvo in vsi navzoči »Naprej zastava Slave«, nakar je koral Sokol po s slovenskimi zastavami okrašenem trgu, iz hiš pa je kar deževalo lepih šopkov na Sokole in na brate Srbe. Na konci trga pa jih je pozdravil v imenu kmetov mož Radej. Med sviranjem godbe, »živio«-klici in streljanjem topičev so se vračali vsi na slavnostni prostor restavracije na kolodvoru. Po 5. uri se je pričela javna telovadba na orodju. Res diviti smo se morali točnemu in lepemu izvajanju telovadnih vaj. Kmetosko ljudstvo, ki še ni videlo kaj takega, se kar ni moglo nagledati. Darilo Brežičanov, zlat, so prisodili razsojevalci g. Hollyjn, ravnoistemu tudi darilo rajhenburških dam, zlat, g. Vidmarja pa srebrno dozo za cigarete katere jim je izročila gospa Rajnerjeva. Tem so sledile proste vaje, katere so izvajali ravno tako točno in lepo. Ob 1/2 8 uri se je pričel koncert. Diviti smo se morali pevskemu zboru za krasno petje. Zasluge, da se je »Čitalnica« in nje pevski zbor tako povzdignil, ima v prvi vrsti župnik g. Mešiček. Krasno je bilo tudi petje srbeskega pev. društva iz Zagreba, le žal, da ni mogel priti tudi zaradi bolezni njega predsednik g. Bogdan Stojanović. V lepem govoru sta pozdravila »Sokola« in Srbe župnik g. Cerjak in kaplan g. Berk. Sledilo je tem več govorov in napitnic. Zahvalil se je starosta g. Strašek rajhenburškim narodnjakom za prelepi sprejem in za lepo prireditev veselice, poudarjajoč, da z odhodom Sokolov naj ne izumrje ali zaspri ideja »Sokolstva«, ki je najtrdnjša zaščita proti narodnim sovražnikom. O mraku pa je izpustil načelnik g. Rajner nebroj rakiet in umetalen ogenj. Posebno lep pa je bil odhod. Na stotine ljudstva je bilo tu zbrane, ter prepevalo narodne pesmi. Med »živio« in »Na zdar« klici je odpeljal vlak premile nam goste. Kakor je bilo rečeno, tako lepega dneva še ni doživel Rajhenburg in upamo, da se bode sedaj utrdil v nekaterih mlačenjih narodni ponos in samozavest, kajti »Biti slovenske krvi, bodi Slovencu ponos!« Nadjamo se tudi, da nas bodo vrli Brežičani še večkrat obiskali, ter naj bodo prepričani, da nam bodo vedno najskrenejše »Dobro došli!« Lepo bi bilo tudi, da bi se v narodnem trgu Rajhenburg ustanovil pomožni odsek brežiškega Sokola. »Živeli« in »Na zdar!« vrli Brežičani!

— **Šmarsko-rogaško učiteljsko društvo** zbora dne 3. kimačev ob eni popoldne pri Sv. Križu tik Slatine.

— **Nesreča na železniškem stroju.** Ko je v petek popoldne vozil neki stroj v Mariboru s koroškega kolodvora na južni, polival je pomožni kurjač 35letni Konrad Kopic premog z vodo. Pri tem je dobil pri velikem ovinku močen sunek od stroja, da je padel z njega. Težko ranjenega so prepeljali v bolnico. Najbrž ne bo okreval. Kopic zapuščena ženo in štiri otroke. Skrbel je tudi za svojo mater.

— **Umorjeno** so našli v vasi Polesnik v Dalmaciji 17letno Ano Rancego iz Judenburga na Stajerskem. Umorjena je bila sestrična ondotnega župnika Franca Tomaseviča, katerega so z njegovim slugo Kovačevićem zaprili, ker sta na sumu, da sta izvršila umor.

— **Voz je zmečkal** 45letnega posestnika Mihaela Smrkolja iz Zvarul pri Kanderšah, ko je peljal dreslo v Hmeljno. Smrkolj je šel ob vozu, ki se je naskrati nagnil in padel nanj, da je mož kmalu umrl. Zapuščena ženo in osem otrok od 2 do 19 let.

— **Železnična nesreča.** V soboto zvečer je pri postaji St. Rupert na Koroškem zavozil lokalni osebni vlak v tovarni vlak. Ranjeni ni bil nihče izmed potnikov pa tudi izmed železniškega osebja ne. Ne-

sreče je kriv službujoči uradnik postaje St. Rupert.

— **Požar** je uničil v Gradišču nad 400 stotov senna na dveh blevih. Škode je 6000 K in so ogenj najbrž domači zanesliti.

— **Poročil se je** v Divači g. Karol Mehora, poštni uradnik, z gospodično Marico Helmich istotam. Častitamo.

— **Strela je ubila** v Tržiču na Primorskem 52letnega kmeta Dominika Galopina, ko je vedril na polju s svojima dvema sinovoma pod nekim visokim topolom. Izmed sinov je bil eden nekoliko poškodovan, drugi pa nič.

— **Armensko družino** je pripeljal sezanski občinski stražnik v Trst. Družina obstoji iz matere in štirih sinov, od katerih ima najstarejši šele 12 let. S pomočjo tolmača je povedala mati, da so njenega moža ubili Turki, na kar je prodala svoje male reči in odšla z otroki v Ameriko. Tu so jo poslali nazaj do Havra. Armenci so jo udarili peš skozi Francijo in Švico v Budimpešto in odtod v Sežano. Preganjane družine se je usmilila neka oseba v Trstu in ji bo pripomogla, da pride k svojim sorodnikom.

— **Goljuf.** Pred tremi leti se je nastanil v Trstu 27letni Alojzij Contatti iz Foggie in odprl ondi trgovino z jestvinami. Akoravno je bil tujec, so mu ljudje mnogo zaupali, tako da je imel vse polno kredita. Ker je Contattiju do tega, da si nabere denarja, je poprodal 40 par tednov vse pod ceno in odšel domov v Italijo. A denar mu je kmalu pošel in poštenjaku se je potožilo po Avstriji. Prišel je v Reko, kjer je pa izvedela zanj tržaška policija, ki še ni pozabila njegovih »zaslug«, in ga dala aretovati. Izroče ga v varstvo deželnemu sodišču v Trstu.

— **Žile si je prerezal** v Trstu v pijanosti neki Joahim Lukežič na roki s steklom. Skregal se je nekaj s svojim prijateljem, kar ga je tako ujezilo, da se je hotel usmrtili. Prepeljali so ga v bolnico.

— **Nasilen gost.** Snači proti 12 uri je prišel v Perkovo gostilno na Žabjeku št. 3 delavec Anton Žnidaršič iz Hrúšice ter zastavil natakariji Mariji Orehovčevi za vrhek piva svojo žepno uro. Ko je šla natakarija po 12 uri za Žnidaršičem zapret vežna vrata, je ta skočil vanjo in se začel z njo toliko časa ruvati, da je moral priti na pomoč gostilničar sam, ki je ljubeznega gosta postavil pod kap in zaprl vežo. To je pa Žnidaršiča tako razkačilo, da je začel razbijati po vratih in ubil 7 K vredno šipo. Mir je napravil stražnik.

— **Kdor išče, najde.** Kosec Jernej Janoh je prišel včeraj v barako na Dunajski cesti pit »ta grenkega«, a je pri tem postal silno nadležen in začel vsakega naganjati, da bi mu plačeval za žganje. Spustil se je naposled tudi v prodajalco Nežo Prašnikarjevo, ji potegnil z glave robes in ji tudi ni hotel plačati za užitega žganja. Ker se ga Prašnikarjeva ni mogla drugatje otrebiti, zgrabi za steklenico in mu jo vrže v bučo, kar je toliko pomagalo, da je potem dal mir.

— **Tatvina.** Vrtnarju Ivanu Kramarju je bilo v noči od 27. na 28. t. m. iz odklenjene sobe v Slovaških ulicah št. 3 ukradenega 4 K denarja, meter in 5 K vreden demant za rezanje stekla.

— **V Ameriko** se je hotel včeraj odpeljati delavec van Vidmar iz Starega loga v kočevskem okraju, ki še ni pokusil vojaškega kruha. Pred odhodom pa ga je zaoplatil na južnem kolodvoru službujoči nadstražnik Veđerin in ga aretoval. Vidmar se je sicer hotel odplačati z 10 K, a »Judeževga groša« ni hotel nihče sprejeti.

— **Iz vlaka je skočil** danes ponoči pri Trbovljah delavec Rudolf Simonšič iz Rove pri Radomljah in se na glavi in po životu tako potolkel, da je malo upanja, da bi okreval. Prepeljali so ga do južnega kolodvora z vlakom, od tu pa z rešilnim vozom v deželno bolnišnico.

— **Ujel se je.** Pred par dnevi sta ponoči dva hlapca spala pred hlevom g. Elija Predoviča na Ambrozevem trgu št. 7. Ponoči sta dučila, da nekdo okrog obeh nekaj stiče, katerega sta prepoznala. Zjutraj pa je pogrešil hlapca Jakob Černe svoje življenje. Ko je pa včeraj šel po Radečkega cesti, je zagledal, da ima na nogah ukradene čevlje neke neznanec, katerega je oddal policiji. Dognalo se je, da je tat brezposelni kolar Valentin Benda iz Šmarce, katerega okrsodišče v Kranjski gori in v Radovljici že od leta 1902 zaradi tatvine zasleduje.

— **Ljubljanska društvena godba** priredi jutri zvečer v hotelu »Lloyd« društveni koncert z 40 člani. Začetek ob 8. uri. Vstopnina za člani prosta, nečlani plačajo 40 vin.

— **Delavsko gibanje.** Včeraj se je odpravilo z južnega kolodvora v Ameriko 20 Slovencev, 60 Hrvatov

in 5 Črnogorec, nazaj je na prišlo 15 Ogron. V Šahab je šlo 35 v Heb 25, v Inomost pa 20 Hrvaton. V Line je šlo 17 v Ljubno pa 16 premoškopov iz Koševja. Iz Hrušice je prišlo 36 Hrvaton.

Hrvatske novice. — »Pokret«, glasilo mlade hrvatske napredne stranke, začne s 1. oktobra izhajati dnevno. — »Novemu listu« na Reki je deželna vlada za Bosno in Hercegovino odvzela poštni debit. — Novi poveljnik zagrebškega voja je postal podmaršal grof K. Auersperg. — Kmečka malomarnost. Hrvatski listi poročajo, da je v Biagaji pri žetvi ugriznila strupena kača 23 etno deklico Ano Flanjak v roko. Dekle pa je šele tretji dan šla v bolnišnico, ko ji je roka do rame otekla. Roka so ji vsled tega morali pri rami odrezati. — V karloški bolnišnici pa je umrl za steklino kmet Grcan iz Žabljaka. Ugriznil ga je stekel pes, a v bolnišnico je prišel šele mesec nato. — Veliko tatvino je izvršil v trgovini zlatarja Armana v Zagrebu neki Novak, ki je pobegnil iz vojaške ječe. Odnesel je zlatnine za 10.000 K. Dosedaj ga še niso dobili. — Fra Grga Martić, starosta hrv. pesnikov, je zopet opasno zbolel.

Združenje Srbov in Hrvatov v Kotoru. 22. t. m. so se vršile v Kotoru občinske volitve v tretjem razredu. Srbi in Hrvatje so se združili, akoravno je bilo toliko strastnih nasprotnikov proti tej združitvi. Izvoljenih je bilo 5 Srbov in 7 Hrvatov. Zato je bil v petek zvečer ob 7. uri po mestu skupen obhod srbske in hrvatske godbe, burno od naroda aklamiran. Ta lepi pojav slovenske sloge najsimpatičnejše pozdravljamo in smo uverjeni, da razveseli to združenje vsakega pravega Slovana in da se slovenska rana, ki zija med Srbi in Hrvati, začne ven dar enkrat celiti v korist in slavo obeh narodov.

Hrvatska zavarovalnica „Croatia“ v Zagrebu nam javlja na našo notico z dne 22. t. m., da je njen pravni zastopnik v Trstu Slovenec dr. Otokar Rybář, ne Italijan dr. Fillinich. Pač pa je „Croatia“ izročila dr. Fillinichu tožbo proti nekemu Hrvat, ki je v Trstu znan narodnjak. Radi tega ni hotel proti njemu prevzeti tožbe njen pravni zastopnik, marveč ji je svetoval, naj se obrne v tej stvari na dr. Fillinicha, ker bi noben slovenski advokat ne hotel prevzeti tožbe proti dotičnemu Hrvatcu.

Slovenec ponesrečil v Ameriki. Iz Kaybor Pa. se nam piše: Britka usoda je zadela 8. avgusta našega rojaka Jožefa Korošca po domače Majerjevega z Brezja pri Šent Jerneju na Dolenjskem Pokojnik je šel imenovanega dne zjutraj zdrav in vesel na delo. Pri tem je prišel z glavo v dotik dveh električnih žic, da je bil v trenutku mrtev. Ranjki Korošec je bil prvi zavedni slovenski narodnjak in splošno priljubljen v naši naselbini. Zato je imel pa tudi sijajen pogreb katerega se je udeležilo vse polno občinstva vseh narodnosti. Ker je bil član društva sv. Jožefa N. H. Z., se je društvo udeležilo sprevoda z godbo. V imenu vseh članov mu je načelnik društva g. J. Zima zaklical na grobu zadnji pozdrav. Pokojnik je bil star šele 32 let ter oče štirih nedoraslih otrok, izmed katerih je bil najmlajši ob njegovi smrti star 3 dni in so ga takoj po pogrebu krstili. Mi pa kličejo vrlu rojaku: Spavaj mirno smrtno spanje in naj nas tvoj slovenski duh spremlja, ko se bomo vračali v domovino!

Razpis dobave lesa. C. in kr. poveljništvo pomorskega arsenala v Pulju je poslalo trgovski in obrtniški zbornici v Ljubljani razpis za dobavo raznega lesa, ki ga potrebuje pomorski arzenal v Pulju v teku leta 1906. Dobavati je med drugim temeljne tramove iz hrastovega in jelovega lesa, berstovo hrivino, smrekove ali jelove tramove, blanke, deske in droge iz orehovega, bukovovega, lipovega in drugega lesa. Ponudbe je najkasneje do 26. septembra 1905 do 3. ure popoldne poslati na c. in kr. pomorski arzenal v Pulju. Dobavni razpis, ki obsega natančnejše podrobnosti, množine, vrste in oblike lesa, ter dobavne pogoje, je v pisarni trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani na upogled.

Najnovejše novice. — Antropološki kongres so včeraj otvorili v Solnogradu. — Uboj. V bližini cesarjevega grada Schönbrunn pri Dunaju so našli ubito kakih 25 let staro dekle z razbito glavo. O storilcu ni sledu.

Kolera v zahodni Prusiji. Obolelo je pet splavarjev na koleri, eden drugi je umrl. Na ruskih splavih v pruskem ozemlju je vsega skupaj obumrlo 7 oseb. Trije od teh so umrli.

Grozen požar divja že dva dni v Schmöltnitzu na Ogrskem. Do večeraj popoldne je po-

gorelo 165 hiš, dve cerkvi. Tobačna tovarna, v kateri je delalo 800 oseb, je došla uničena.

— V Solnogradu se je obesil podpolkovnik Schuppler zaradi dolgov.

— Na Dunaju je umrl ustanovnik industrije papirne konfekcije v Avstriji Teodor Theyer.

— Strupene gobe je jedla družina Ranethuber v dunajskem Novem mestu. Trije otroci so umrli.

Deset zapovedi za učence. Tajni svetnik Münch je izdal za nemško mladino navodila v obliki 10 zapovedi, ki veljajo za vsako narodnost. 1. Tvoja šola je mala država; bodi dober državljani v tej svoji državi, da postaneš človek, kakršnega je treba domovini. 2. Spomni se, da prevzameš veliko zapestino in budi hvaležen vsem plemenitim ljudem, ki so ti jo zapustili, vsem velikim ljudem, ki so z delom svojega življenja tudi za te ustvarili večno trajna dela. 3. Nauči se biti v malih stvareh natančen, da boš mogel biti kdaj natančen v velikih stvareh; priuči se zunanemu redu, ki ti pripomore k notranji čistilnosti. 4. Stremi za resnico, ne opravljaj svojih dolžnosti le na zunaj in ne zadovoljuj se z zunanji uspehi; ne uči se zaradi drugih, temuč misli na se in na to, kar bi rad veljal. 5. Ne laži kakor sužnji, ki nimajo poguma, da bi povedali resnico, niti kakor hinavci, ki se hočejo povzpeti, niti kot sleparji, ki tuje misli prodajajo za svoje. 6. Bodi dvoješen, ne delaj se pobožnega pred starši, a drznega pred učitelji in tovariši. 7. Svojim součencem bodi dober tovariš, vdan in zvest, toda ne dopusti nobenemu součencu, da dobi oblast nad teboj. Ne prizadevaj si, da bi iz častilakomnosti prehitel druge v učenju, toda glej, da boš na svojem mestu, kakor zahtevajo od tebe tvoje moči. 8. Ne zlorablaj svoje moči proti slabejšim in ne bodi ošaben proti revnejšim; vedi, da se že v mladih letih mora pokazati dobro srce. 9. Skrb, da se tudi v mladinskih igrah korenito izveščaš in da ostaneš svež in vesel vsa svojo mladost; ljubi naravo z vsemi njenimi stvarmi in ne daj, da ti domači opravki vzamejo tvoje veselje. 10. Ako si kaj zagrešil ter moraš trpeti kazen, ne obupavaj vsled tega in ne bodi trdo vraten; začni veselo znova in lahko boš zbrsil sledove preteklosti. Naj se te ne loti sumljivost ter ne veruj, da so ti učitelji sovražni, ako so ti povzročili kako neprijetnost. 10. Razen opravila, ki si ga dolžan izvrševati, se priuči še kakšnega posebnega dobrega opravka, da boš pozneje med tistimi, ki si sami stavijo cilj, in ne kakor polsužnji, ki opravljajo le to, kar jim je naročeno.

Posledica lahkomišelnosti. V Iglavi je dobil tovarniški delavec Vejnalek ukaz, da zakuplje tele, ki je poginilo za kužno boleznijo. Vejnalek je ukaz izvršil, toda zljubilo se mu je tako telečjo pečenke, da je ponoči tele izkopal ter mu odsekal pleče, ki ga je drugi dan pripravila njegova žena za pet oseb. Kmalu po obedu je postalo vsem petim slab. Hejnalek je v pol uri umrl, ženo in otroke pa so prepeljali v bolnišnico, kjer jih upajo ozdraviti.

Najstarejši človeški sled. Dosedaj se je geološkim preiskavanjem posrežilo dognati, dase najstarejši sledovi o človeku v dilu vjalni formaciji, kakor dokazujejo to izkopine takozvanega »krapinskega človeka«. V najnovejšem času so našli v nekem rovu pri Pottsvilli v Pennsylvaniji sredi fosilnih skladnic odtise človeške noge. Učinkaj trde, da je to dokaz, da je človek živel že v dobi karbonске formacije.

Zamotano sorodstvo. Neki nemški polk je dobil sledeče pismo: »Z žalostno roko primem za jero, da obvestim polk, da je operkarjev sin R. F. proti moji ženi, ki je njegova teta, njegov stari oče od očetove strani je moje žena matere brat, in njene matere oče je moje žene matere brat in s tem še niso v sorodu. Pa je šel k sodišču in prisegel, da nista v sorodu. Kaj koristi visoka šola, če ni znanja in omike. Želim, da bi tega človeka pri polku ne spoštovali več in bi ne bil deležen nobenega društva«.

Tragična smrt mladega zdravnika. Mladi zdravnik dr. C. Poljanek je potoval skozi Konstantinovk, ko priteče za njim objokana žena, prosič ga naj gre pogledat njene bolnega 11letnega dečka. Zdravnik je slušal ter našel, da je otrok bolan, na davico. Ker ni bilo druge rešitve, začel je otroka operirati. Med operacijo je zdravnik nenadoma prebledel kakor smrt, zakaj spoznal je, da je napravil napačno zarezo ter mora otrok neizogibno umreti. Solze so ga polile in tako je čakal, da je otrok izdihnil.

Nato je stopil k mizi ter nekaj napisal, nato pa prosil mater za kozarec vode. Ko je mati izšla, poglaj si je zdravnik kroglo v glavo. Pri mizi je bil napisal: »Oprostite mlademu zdravniku, ki je nehote zakrivil nesrečo ter vas oropal edinca. Za svoj zločin sem se pokoril. Moja smrt naj Vam bo tolažba v tugi, v katero sem vas pahnil. Dr. C. Poljanek«.

Izpred sodišča.

Kazenske obravnave pred porotnim sodiščem.

Tatvina iz navade. V gostilno Marije Longhi na Hrušici je prišel na večer 26. maja t. l. neznan mož ter od gostilničarke zahteval steklenico piva, katero je izpil in se odstranil, ne da bi jo plačal. Drugo jutro je neznanec zopet prišel ter Mariji Longhi prodajal prav po ceni par ženskih čevljev, dve ruti in sedem nožev. Ker se je gostilničarka zdel tuječ sumljiv, je poslala po orožnika, ki ga je še tisti dan aretoval. Na orožnikovo vprašanje, kako da še piše, mu je odgovoril, da se piše Košir in da je iz Kranjske gore. Ko so ga preiskali, so našli pri njem knjižico, iz katere se je razvidelo, da se piše Lovrenc Trnjak, 48 let star, rojen v Bistrici v Rožni dolini na Koroškem, dninar ter da je bil že mnogokrat radi tatvine kaznovan. Pri njem so našli še kladivo in klepišče, katero oboje je kupil, kakor pravi. Glede čevljev, rut in nožev je obdolženec priznal, da jih je ukradel v neki gostilni na Hrušici v pijanosti. Od leta 1877. naprej ni bil Trnjak nič manj kakor 20krat, medtem 15krat zaradi tatvine kaznovan. Ker ga mnogokratne občutljive kazni niso popboljšale, je očividno, da je obdolženec kradel le iz navade.

Na krivdorek porotnikov je bil Trnjak obsojen na pet let težke in postrojne ječe.

Rop. Anton Kolenc, 35 let star, v Drenskem rebru na Štajerskem doma, naposled zidar v Podklancu, je tuji lastnini nevaren človek, in ga je porotno sodišče v Celju kot tatu iz navade leta 1898 na 6 let težke ječe obsodilo. Dne 20. vel. travna t. l. je Kolenc sedel z nekim Jožefom Tomažičem v Jamrovi gostilni v Podklancu, kjer se je tudi nahajal Jakob Lajovec s svojim prijateljem Antonom Sedejem. Tu je zapazil Kolenc pri Lajovcu dva bankovca po 10 K. Lajovec je šel kmalu na delo, odkoder se je šele zvečer vrnil in šel zopet pit v Lampetovo barako, kjer je bil slučajno tudi obdolženec. Lajovec se je tu tako napil, da ni vedel, kdaj ga je zapustil Sedej, ki je bil zopet z njim skupaj. Vendar je pozneje prišel zopet k zavesti in se dobro spominjal, da ga je obdolženec gonil spat. Ko je odšel iz gostilne, je prišel Kolenc takoj za njim ter ga tako pehal, da je padel in se udaril na levo senco. Kolenc ga je nato vrgel na neki kamen kjer je Lajovec nezavesten obležal. Kolenc mu je zdaj pobral ves denar, okoli 23 K 60 v, prazno denarnico pa vrgel pred Lajovca na tla. Obdolženec je spočetka v preiskavi vse tajil, končno pa le toliko priznal, da je našel na cesti nekega neznanega človeka na tleh ležati, kateremu je žepu spraznil, o kakšnem roparskem napadu ni hotel ničesar vedeti. Ose na pričevanja Franceta Pirca in Ivane Lampetove je pripomnil, da se temu le tedaj ukloni, če ta dva nato prisegata. Po storjenem ropu je Kolenc jako potratno živel in za druge plačeval. Pri aretaciji so dobili pri njem še 5 K 94 v. Obravnava se nadaljuje.

Obsodba detomorilke Jurjavčič. Ker so porotniki vprašanje, jeli je obdolženka storila svoje dejanje v stanu duševne nezmožnosti, z da potrdili, izreklo je nato sodišče oprostilno sodbo.

Kazenske obravnave pred okrajnim sodiščem.

S sekiro. Anton Anžič, posestnik iz Podgozda, je velik surovež. Dasi je imel že opetovano opraviti pri sodišču, se še ni spametoval. Dne 10. t. m. se je spravil na svoji senožeti nad živino Marije Ponikvar, ter jo neusmiljeno pretepal. Marija Ponikvar ga je zaraditega pokarala, naker se je Anžič spravil s sekiro nad njo in jo je trikrat po nogah udaril. Ko je to dovršil, je šel Ponikvarjevo zaradi žaljenja časti tožiti, češ, da ga je ozmerjala. Anžič je bil obsojen na 4 dni zapore z dvema postoma, Marija Ponikvar pa oproščena.

Ribe je lovil. Janez Glavan je vkljub svoji mladosti že zaradi tatvine predkaznovan ker je pred mesecem v Strugi lovil ribe ter je tri ujel. Povrh je še zmerjal svojo sosedo zato, ker mu ni pustila pastvi živine na njem travniku. Janez Glavina bo sedel 4 dni v zaporu.

Fanta je povozil. Alojzij Štrukelj, posestnik iz Ljubljane, je dne 4. avgusta v Kolizejskih ulicah povozil šestnajstmesecnega fanta Marije Tome, ter ga nekoliko optankal. Alojzij Štrukelj je bil oproščen od obtožbe, ker on ni bil nesreče kriv, in je počasi vozil. Katoliško narodno ženske med sabo. Helena Vider iz Šmarja

je zmerjala o priliki nekega prepira Marijo Pavčič s svinjo, lajdro in še hujšimi priimki. Zato lepo govorjenje je bila Vider obsojena na eden dan zapore s postom.

Zarubljenega konja je prodal. Franu Cotmanu, bivšemu posestniku v Ljubljani, je bilo prodano 25. maja t. l. na javni dražbi njegovo posestvo, h kateremu so spadali tudi konji in vozovi. Naslednji dan je pa prodal Cotman enega konja za 60 K Jerneju Rebolu, posestniku v Trzinu in ta ga je kupil, čeravno je bil ta opozorjen od prisotnih oseb, da je konj zarubljen. Zato bodeta Fran Cotman in Jernej Rebol sedela vsak po dva dni v zaporu in se postila.

S šibo ga je naklestila. Matevž Žagar in njegova žena sta prišla dne 9. t. m. dražiti in psovat svojo sosedo Ivano Žagar. Ta je vzela šibo in je junaka Matevža Žagarja s to šibo tako dobro in izdatno naklestila, da mora plačati 10 K globe ali pa iti na en dan v zapor.

Lepo prihodnost ima Janez Rode kovaški pomočnik na Černuach. Vkljub svoji mladosti je priden ponočnjak in razbijatelj, pravi katoliškonarodni mož. Dne 5. t. m. se je zopet napil in končno se je spravil nad hišo J. Kodermana, ter s polenom razbil dve šipi. Ker je storil inkriminirano dejanje v popolni pijanosti, ga je sodišče oprostilo.

Zaušnico mu je dal. Janez Kramer in J. Škerjanc oba iz Matenja sta bila dne 13. t. m. skupaj v gostilni. Vračuje se domu, sta se nekaj sporekla, naker je Kramer pripeljal Škerjancu krepko zaušnico, ker ga je ta psoval. Kramer je dobil en dan zapore.

Pretep. Na praznik 15. avgusta t. l. so se Kurjevaščani stekli v gostilni Jak. Vidmarja v Črni vasi z domačini, naker jih je gostilničar iz hiše izbacnil. Posebno J. Žitniku ni ugajalo, da jo je »morostar« Al. Škarf iz gostilne porisral, ker se je baje zbal Kurjevaščanov. Ko se je zopet vrnil v gostilno, ga je Žitnik nadržal, da ga »žihar sram« ker je njega pustil na cedilu in so bili »morostari« tepeni. Prepri se je med obema nadaljeval in posledica je bila, da je dobil Žitnik od Škarfja s kamnom po glavi, da je bil ves krvav. Matevž Vidmar je tudi Žitnika v stran sunil. Gostilničar Jak. Vidmar je pa Žitnika za vrat zgrabil in ven sunil, ter še pristavil: »Čak, hudič, ti bom že pokazal.« Sodišče je obsodilo A. Škarfja na tri dni zapore s postom, Jak. Vidmarja na 10 K ali en dan zapore, Matevža Vidmarja pa na en dan zapore.

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj 29. avgusta. Monter električne železnice Ivan Krügel je svojo ljubimko Berto Böhm predvčerašnjim zadavil in jo skril blizu Schönbrunn. Ljudje so truplo

našli. Danes je bil Krügel, ki je oženjen in oče dveh otrok, aretovan. Tudi njegova žena je bila aretovana, ker mu je pomagala skriti truplo. Krügel je umorjeni ljubimki obetal zakon in ko ga je ta silila, naj izpolni svojo obljubo, jo je zadavil.

Lvov 29. avgusta. Glavni zastopnik krakovske vzajemne zavarovalnice v Krosnem, grof August Los, je poneveril neki družbi 100.000 K ter pobegnul. Grof je v sorodu in v svaštvi s prvimi plemenitaši v deželi.

Budimpešta 29. avgusta. V Kostnicah so častniki napadli uredništvo lokalnega lista zaradi neke notice proti militarizmu. Poročnik Sartory je prebodel stavca Kleina. Pri pogrebu so socialisti uprizorili velike demonstracije proti vojaštvu. Častnikom in vojakom je bilo prepovedano stopiti na cesto. Med vojaštvom in civilnim prebivalstvom je nastalo neizmerno sovraštvo.

Belgrad, 29. avgusta. Pri volitvi metropolita je bilo navzočih 43 volilcev. Oddanih je bilo 13 glasov za škofa Savo v Žici, 13 za škofa Dimitrija v Sabcu, 12 za škofa Nikanora v Nišu in 2 glasa za škofa Melenije v Zajčaru. Pet glasovnic je bilo praznih. Ker ni noben kandidat dobil potrebne dvetretjinske večine, se vrši v četrtek nova volitev, pri kateri je treba le absolutne večine, t. j. 23 glasov.

Carigrad 29. avgusta. Sedaj je popolnoma dokazano, da pri atentatu na sultana ni bil udeležen noben Bolgar.

London 29. avgusta. Domnevanje, da se je Roosevelt novič obrnil do japonskega cesarja, ni utemeljeno. Roosevelt ni več poskusil vplivati na Japonsko glede odgovora na rusko izjavo, da nikakor ne plača Rusija vojne odškodnine. Witte je sam skrajno skeptičen in ne veruje, da se Japonska odreče svoji zahtevi glede odškodnine.

Novi York 29. avgusta. Listom se poroča iz Portsmoutha, da je baron Komura že dobil iz Tokia nove instrukcije, vsled katerih je opravičen umakniti zahtevo, da mora Rusija plačati vojno odškodnino.

Gospodarstvo.

Ústřední banka českých spořitelén.

(Osrednja banka českých hranilnic.)

Vseji upravnega sveta, ki se je vršila dne 13. t. m., predložilo se je računsko izvestje za I. poluletje I. 1905, katero izkazuje:

	30. junija 1905	30. junija 1906
Splošni računski promet	K 576,980.011-54 +	K 168,716.444-12
Splošni dohodek na račun dobička	165.724-20 +	91.188-10
Čisti dobiček po odbitku vseh režij in odpisov	83.799-41 +	79.970-40
Treba pripomniti, da se gre tu le za dobiček iz tekočih bančnih kupij, ker komunalnih kupij je bilo likvidovanih le 657.000. Sklenjenih komunalnih poposojil, ki se izračunajo v II. poluljetju v prospeh računa dobička, je K 5,931.000.		
Izvestje konstatuje z zadovoljstvom, da stalni tekoči bančni promet, katerega se je posrežilo Ústřední banki izgovoriti kljub znatnim težkostem, zagotavlja že sedaj dividendo, dočim bodo drugi izvanredni dohodki služili pravilno v dotacijo bančnih fondov.		
Ústřední banka zastopa sedaj neposredno 439 zavodov, torej proti isti dobi v lanskem letu za dvesto več.		
Surova bilanca k dnevu 30. rožnika 1905 izkazuje te podatke:		
1. Akcijski kapital in fondi		4,060.078-24
2. Dovoljena posojila	10,095.600—	
3. Obresti iz posojil		103.062-35
4. Izdani papirji		19.095.600
5. Obresti iz lastnih papirjev	192.912—	65.303-83
6. Upravni in manip. prispevek	377-50	36.544-26
7. Dopisovatelji	143.395.718-36	140.741.639-23
8. Vloge hranilnic	24,814.072-01	33.931.889-01
9. Vloge na računih	6,376.023-42	12.196.854-30
10. Vlozne knjižice in blagajniške nakaznice	371.569-83	1,614.808-50
11. Blagajna	26.044.997-81	25,943.377-74
12. Tranzitorni računi	9,709.734-24	9,381.094-14
13. Menice	43,791.035-15	29,530.108-30
14. Devize in valute	84.036-27	83,859-79
15. Vrednostni papirji	17,701.239-27	15,771.270-82
16. Kuponi in poteg. vrednosti	1,501.679-93	1,378.516-30
17. Dividende	77.264—	80.000—
18. Različni računi (vloge pri hranilnicah)	1,356.438—	402.437-86
19. Oprava	37.615-73	37.615-73
20. Obresti vrednostnih papirjev	238.340-94	291.833-53
21. Tekoče obresti	479.039—	594.036-81
22. Odmene in pogodnine	3.607-67	5.597-23
23. Upravne izdaje	68.418-87	1.632-65
24. Poštne in izdatki	14.581-73	9.752-41
25. Davki in pristojbine	16.513-81	917-92
26. II. emisija akcij	2,002.460—	2,052.460—
27. Zaključni računi	116.729-40	117.293-55
Skupaj	288,490.005-77	288,490.005-77

Želja iz denarnih krogov po ustanovitvi podružnic izven dežela Češke krone se je odložila za sedaj na ugodnejšo dobo. Razen tega se je rešila cela vrsta drugih važnih vprašanj.

2 stanovanja
se oddaja v III. nadstropju, stavba
Deghenghi v Dalmatin. ulicah.
2702-2

Mirni stranki se odda takoj
prijazno meblovana

mesečna soba.
Povpraša naj se v Metelkovih
ulicah št. 5 v pritličju. 2688-3

Več meblovanih sob
s posebnim udom odda takoj
Fr. Iglič, Mestni trg št. 11.
2729-1

Nova hiša
v Lescah na Gorenjskem
se prodaja.
Več se poizve pri Elizabeti Lappain
v Lescah. 2682-2

Ustanovljeno leta 1842.
ČRKOŠLIKARJA, SLIKARJA
NAFISOV IN GRBOV 1897
BRATA EBERL
LJUBLJANA, Miklošičeva cesta št. 6.
Igriške ulice št. 6.
Telefon št. 154.

10.000
hektolitrov vinskih sodov
vsake veličine, počeni od 5 pa do
70 hektolitrov, prodaja po jako zmernih
cenah trdka 2525-21

Alex Breyer i sinovi
v Križevcih na Hrvaškem.

Spretni
zidarski pomočniki
in težaki
dobe takoj stalnega dela pri pod-
pisaneu. — Dnevna plača: za spretno
zidarje 4 krone, za spretno težake pa
2 K do 2 K 40 h s prostim stanovanjem
in odmorom za zajtrk. 2663-3

Stavbni mojster
Fran Derwuschek v Trbovljah.

Zakup.
Tržka občina Jastrebarsko daje na 3 leta v zakup
novo dograjeno občinsko hišo
pripravljeno za gostilno, kavarno in prenočišča.
Hiša stoji v sredini trga in obsega en večji prostor za gostilno, enega za
kavarno, 2 sobi za gostilničarja in 9 sob za tujce, ledenico in drugo gospo-
darsko poslopje. V hiši je čitalnica in se vrše tudi vse zabave. Acetelinska
razsvetljava.
Letna najemščina 1200 K. 2705-2
Nastop 1. oktobra 1905.
Natančnejše pogoje pove podpisano poglavarstvo, kamor naj se pošiljajo
tudi ponudbe.

Poglavarstvo slob. kr. povelj. trga Jastrebarsko.

„The Gresham“
zavarovalna družba za življenje v Londonu.
Filijala za Avstrijo: 2717-1
Dunaj, I., Giselastrasse št. 1
v hiši društva.

Društvena aktiva dné 31. decembra 1904	kron 216.505.894,39
Letni dohodki na premijah in obrestih v letu 1904	32.391.311,51
Izplačila za zavarovalne in rentne pogodbe in za povratne kupe itd.	491.748.857,43
Med letom 1904 je društvo izpostavilo 5903 polic z glavnic	46.087.478,74
Kot varstvo za avstrijske zavarovance je vlada pripoznala na- stopne vrednosti:	
Zaloga družbe pri c. kr. državni centralni blagajni na Dunaju je	K 26.416.938 10 nom.
znasala	1.060.000—
Posestvo na Dunaju	490.000—
Posestvo v Pragi	3.840.249,38
Izplačana posojila zavarovancem	K 31.797.187,48

Prospekte in tarife, na podlagi katerih izdaja družba police, kakor tudi obrazce za
predloge daje brezplačno

Generalni zastop za Kranjsko in Spodnje Štajersko
v Ljubljani, na Franc Jožefovi cesti 17
pri **GUIDONU ZESCHKO.**
NB. Ravnotam se tudi sprejemajo spretni in zmorni agenti in zastopniki.

Arena Narodnega doma v Ljubljani.
Samo kratek čas.
Jutri v torek, 29. avg. ob 8. zvečer
izredna 2725-2

velika kinematografska
predstava
gda. John Roland Mühlhaua
iz Opatije.
Bogat humoristiško-satiriški
fantastiški spored.
Številnega obiska prosi vdano podjetnik.
Priznanja visokih krogov.

Posestvo se prodaja
št. 17 v Nomenju v bližini želez-
niške postaje Nomenj z gospodar-
skimi poslopji fundusinstruktusom, to
je: z živino in vsemi poljskimi pridelki
senom itd., z vrtom, pripravljen za
zgradbo vile, travniki in vrt ter okoli
3 ha gozda, potem tik deželne ceste
ležečo kovačnico z vsem kovaškim
orodjem in vodno močjo. Na željo
pa prodaja se omenjena kovačnica,
hiša z vrtom in gozdom tudi zase.
Cena po sodni cenitvi in po dogovoru.
Pojasnila daje slav. županstvo v Bo-
hinjski Bistrici in lastnik Anton Ka-
stelic v Logatcu. 2701-3

Pravkar izšlo:
Janez Trdina.
Verske bajke, stare in nove.
Bajke in povesti o Gorjancih.
Zbranih spisov knjiga 2. 23-98

Ko je bil začel Trdina v 1. letniku
„Ljubljanskega Zvona“ 1. 1881. priob-
čevati svoje bajke in povesti, je ostrel
slovenski svet nad bogato zakladnico
domišljije naroda, bivajočega ob do-
lenjskih Gorjancih, začudil pa se je
tudi nad obliko, v kakršni jih je pi-
satelj podajal. Snov, slog, jezik, vse
je bilo pristno narodno. Nabirajoč
narodno blago in približujoč ga šir-
šemu svetu, ponarodnel je pisatelj sam.
Trdinove spise priporočamo z
mirno vestjo kot najljepši književni
dar, in sicer:

„Bahovi huzarji in Iliri“
broš. 3 K, s poštnino 3 K 20 v.
eleg. vez. 4 K 50 h. s poštnino 4 K 70 h.
Verske bajke in povesti o Gorjancih. I.
broš. 2 K, s poštnino 2 K 10 h.
eleg. vez. 3 K 20 h. s poštnino 3 K 40 h.
Dobiva se v založništvu
Lav. Schwentnerja
v Ljubljani
Prešernove ulice 3.

Razna prestavljanja
iz nemščine v slovenščino ter
sestave inseratov
oskrbuje po zmerni ceni v tej
stroki izvežban uradnik.
Kdo, pove upravništvo „Slov.
Naroda“. 2703-2

A. KRACZMER zaloga
Ljubljana Sv. Petra cesta 6.
priporoča
popolno
zalogo
kratkih
klavirjev,
mignonov in
pianin
najbolj renomiranih firm po najnižjih
cenah. Preigrani klavirji, solidno in
stanovito prenarejeni so vedno v
zalogi.
Edino zastopstvo za Kranjsko firm:
L. Bösendorfer, c. kr. dvorni in ko-
morni izdelovalec klavirjev na Dunaju;
Br. Stigl. c. kr.
dvorna zalaga-
telja na Dunaju.
Klavirji se popravljajo,
ubirajo in izvršuje se
podigiranje z usnjem
strokovnjaško in pre-
skrbno in zaračunavajo
najcenoje.

Ostanki
za polovico cene
Sukneno blago
za moške obleke
po najugodnejši ceni
priporoča
R. Miklauc
Ljubljana 35
Špitalske ulice št. 5.

Salon
za moderne damske klobuke *
Henrik Kenda
v Ljubljani
Mestni trg št. 17.
Damski klobuki
za sezono 1905.
Svoj bogato ilustro-
vani cenovnik nakiče-
nih damskih klobukov
za leto 1905 pošil-
jam gratis in franko.
Poprave se izvrše
hitro in kulantno.

Največji izbor
Najnižje cene.
Preobleke. Popravila.
L. Mikusch
tovarna delavnik
Ljubljana, Mestni trg.

Prostorna, zračna in
brez prahu
pisarna
obstoječa iz 4-5 sob v sredi mesta
se odda takoj ali pozneje. —
Natančnejše se poizve v Šelenbur-
govih ulicah 6, I. nadstropje, vrata
št. 16. 2703-2

Ugodna prika za upo-
kojene ali bolehe osebe.
Lepo posestvo
se prodaja
v romantično-zdravem kraju, ob glavni
cesti, v bližini mesta in žel. postaje na Sp.
Štajerskem. Posestvo obsega 15 orolov
in obstoji iz vinograde, gozda, sadnega
in zelenjad. vrta, njiv in travnikov. Na
posestvu ste 2 hiši; ena sliha vili, ima
3 sobe, verando, predsobo, kuhinjo,
shrambo za živila in velike kleti; druga
hiša z 1 sobo, predsobo, kuhinjo in kletjo.
Obe hiši sta zidani, z opeko kriti in pop-
pol. v dobrem stanju. Stanovanje je suho
ni vetrovom ali prahu izpostavljeno, za-
torej je prikladno za letno ali zimsko
bivališče. Dobra pitna in zraven velika
tekoča voda. Posestvo je vse skupaj v
enem kraju in ravnini ter v mirnem
kraju, posebno pripravljeno za bolehe
osebe. Izprati je le 4000 K, drugo
ostane lahko vključeno. 2670-3
Naslov pove uprav. „Sl. Naroda“
pod šifro „Ugodna prilika 75“.

Krasno izbero
konfekcije
za dame in deklice
kakor tudi
manufakturno blago
perilo
vsakovrstne preproge
i. t. d.
priporoča
Anton Schuster
Ljubljana
Špitalske ulice št. 7.
Solidno blago. Nizke cene.

ZA NEKO
NARODNO KAVARNO
SE IŠČE DEČKO
DA BO POSTAVLJAL

Ces. kr. avstrijske **državne železnice.**
C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Beljaku.
Izvod iz voznega reda.
Veljaven od dne 1. junija 1905. leta.
ODHOD IZ LJUBLJANE juž. kol. PROGA NA TRBIŽ. Ob 12. uri 24 m ponoči oboji
vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Selthal v Aussee
Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 5. uri 07 m
zjutraj obojni vlak v Trbiž od 1. junija do 10. septembra ob nedeljah in praznikih. — Ob 7. uri 5 m
zjutraj obojni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selthal
v Solnograd, Inomost, čez Klein-Reifling v Linc, Budejceve, Plzen, Marijine vare, Heb. Francov
vare, Karlove vare, Prago, Lipsko, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 44 m dopoldne oboji
vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selthal, Dunaj, Solnograd, Inomost, Bregenz,
Zerene, Paris. — Ob 3. uri 15 m popoldne obojni vlak v Podnart-Kropo, samo ob nedeljah
in praznikih. — Ob 3. uri 58 m popoldne obojni vlak v Trbiž, Beljak, Pontabel, Celovec, Fran-
zensfeste, Monakovo, Ljubno, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejceve, Plzen, Marijine vare,
Heb. Francovare, Karlove vare, Prago (Ljubljana-Linc-Praga direktni voz I. in II. razr.),
Lipsko, na Dunaj čez Amstetten. — Ob 10. uri ponoči obojni vlak v Trbiž, Beljak, Fran-
zensfeste, Inomost, Monakovo (Ljubljana-Monakovo direktni voz I. in II. razreda). — PROGA
V NOVO MESTO IN KOČEVJE. Obojni vlaki. Ob 7. uri 17 m zjutraj obojni vlak v
Novo mesto, Straz, Toplice, Kočevje, ob 1. uri 5 m pop. istotako. — Ob 7. uri 8 m
zvečer v Novo mesto, Kočevje. — PRIHOD V LJUBLJANO juž. kol. PROGA IZ TRBIŽA
Ob 3. uri 23 m zjutraj obojni vlak v Dunaj čez Amstetten, Monakovo (Monakovo-Ljubljana
direkt. voz I., II. razr.). Inomost, Franzensfeste Solnograd Linc, Steyr, Aussee, Ljubno, Celovec,
Beljak. Ob 7. uri 12 m zjutraj obojni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 10 m dopoldne obojni vlak
v Dunaj čez Amstetten, Lipsko, Karlove vare, Heb. Marijine vare, Prago (Praga-Linc-Ljub-
ljana direktni voz I. in II. razreda), Plzen, Budejceve, Solnograd, Linc, Steyr, Paris,
Zenevo, Curih, Bregenz, Inomost, Zell ob jezeru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, smot
Pontabel. — Ob 4. uri 29 m popoldne obojni vlak v Dunaj, Ljubno, Selthala, Beljak,
Celovca, Monakovega, Inomosta, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 8. uri 06 m zvečer obojni vlak
v Dunaj, Lipskega Prago, Franzensfeste, Karlovih varov Heba, Mar. varov, Plzna Budejceve
Lince, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla, čez Selthal od Inomosta in Solnograda. — Ob 9.
uri 5 m zvečer iz Lesce Bleda samo ob nedeljah in praznikih. — Ob 10. uri 40 m zvečer
obojni vlak iz Trbiža od 1. junija do 10. septembra ob nedeljah in praznikih. — PROGA
V NOVO MESTO IN KOČEVJE. Obojni vlaki: Ob 8. uri 44 m zjutraj obojni vlak iz Novega mesta
Kočevja, ob 2. uri 32 m popoldne iz Straz, Toplice, Novega mesta, Kočevja in ob 8. uri 35 m
zvečer istotako. — ODHOD IZ LJUBLJANE juž. kol. V KAMNIK. Mešani vlaki: Ob 7. uri
26 m zjutraj, ob 2. uri 5 m popoldne, ob 7. uri 10 m zvečer. — Ob 10. uri 45 m ponoči
samo ob nedeljah in praznikih. — PRIHOD V LJUBLJANO juž. kol. IZ KAMNIKA
Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m zjutraj, ob 10. uri 59 m dopoldne, ob 6. uri 10 m zvečer
Ob 9. uri 55 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih. — Srednjeevropski čas je za 2 mi-
pred krajevnim časom v Ljubljani.

Učenec
se sprejme takoj 2660-4
v modni trgovini za gospode
Engelb. Skušek.
Sode
rabljive za žganje od 20 do 300 litrov
vsebine kupi vsako množino
J. Razboršek, Šmartno pri Litiji.

Sprejme se
trgovski pomočnik
boljša moč, kateri je dobro izurjen v
železnini, kot samostojen voditelj, pod
dobrimi pogoji. 2665-3
Ponudbe naj se pošiljajo na uprav-
ništvo tega lista.

Službo
oskrbnika, skladiščnika ali kaj po-
dobnega išče izobražen, slovenščine
in nemščine zmožen oženjen mož
Zena je dobra kuharica. Posredovalec
dobe dobro nagrado.
Naslov pove upravništvo „Slov.
Naroda“. 2696-3

Pristni dobri
brinjevec
se dobi pri 2332-1
L. SEBENIKU v Sp. Šiški
Za zunanega dečka iz dobre dru-
žine, pohajajočega ljudsko šolo, se
išče
stanovanje s hrano
pri odlični ali boljši obitelji brez otro-
ali le z dobro vzgojenimi lastnimi
otroki ali k večjemu z dvema stare-
šima tujima dečkoma iz boljših slojev.
Zahteva se dobra hrana, zdravo stan-
vanje in neprestano strogo nadzorstvo.
Vstop se želi, če možno, že s 1. sep-
tembrom. — Ponudbe z zahtevami na
se pošiljajo pod „Vestno nadzorstvo“
na upravništvo „Slov. Nar.“. 2708-4

LAŠKINA IN TISK „NARODNE TISKARNE“.